პროლეტარებო ყველა ქვეყნისა, შეერთდით!

კომუნისტი

საქართველოს კომუნისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტის, საქართველოს სსრ უმაღლესი საბჭოს და საქართველოს სსრ მინისტრთა საბჭოს ორგანო

КОМУНИСТИ—ОРГАН ЦК КП ГРУЗИИ, ВЕРХОВНОГО СОВЕТА ГРУЗИНСКОЙ ССР И СОВЕТА МИНИСТРОВ ГРУЗИНСКОЙ ССР

ოთხშაბათი 27 დეკემბერი 1978 წ. № 298 (17342) ფასი 2 კაპ.

1920 □ გაზეთი გამოდის 1920 წლის 3 ივნისიდან □ 1978

გაზეთ „პრავდის“ რედაქციას

ლენინის ორდენითა და მესამე „ოქროს ვარსკვლავის“ მიღებით ჩემი დაჯილდოების შესახებ სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმის ბრძანებულებასთან დაკავშირებით ბევრი გულთბილი მოსალოცი დეპეშა და წერილი გამომგზავნეს პარტიულმა და სხვა საზოგადოებრივმა ორგანიზაციებმა, საწარმოების, დაწესებულებების, ჯარის ნაწილების კოლექტივებმა და ჩვენი ქვეყნის ცალკეულმა მოქალაქეებმა. რომლებშიც მთლიანად იწონებენ ჩვენი ლენინური პარტიისა და საბჭოთა სახელმწიფოს საშინაო და საგარეო პოლიტიკას, კისრულობენ ვალდებულებას, რომ თავიანთი შრომითი საქმეებით კიდევ უფრო აქტიურად დაუჭერენ მხარს ამ პოლიტიკას.

მივიღე აგრეთვე მოლოცვები და კეთილი სურვილები მოძმე სოციალისტური სახელმწიფოებისა და კომუნისტური პარტიების ხელმძღვანელი მოღვაწეებისგან, საზღვარგარეთის ქვეყნების მთელი რიგი ორგანიზაციებისა და მოქალაქეებისგან.

რადგან არა მაქვს შესაძლებლობა ცალ-ცალკე ვუპასუხო თითოეულ ამ მოლოცვას, ვთხოვ „პრავდას“ დამეხმაროს და ჩემი სახელით ყველას გადაუხადოს გულითადი მადლობა, აღუთქვას მათ, რომ კვლავაც ძალ-ღონეს არ დავიშურებ ჩვენი დიადი საშობლოს აყვავების, კომუნიზმის მშენებელი საბჭოთა ხალხის უშიშროებისა და კეთილდღეობის უზრუნველყოფისათვის, განუზრელად დავიცავ მტკიცე მშვიდობისა და მშვიდობიანი, თანასწორუფლებიანი საერთაშორისო თანამშრომლობის საქმეს, ხალხთა პროგრესის, თავისუფლებისა და დამოუკიდებლობის საქმეს.

ლ. ბრეჟნევი.

წინ დიდი საქმეებია!

საქართველოს კომუნისტური პარტიის ცხოვრებაში, მისი ცენტრალური კომიტეტის მოღვაწეობის ისტორიაში განსაკუთრებულ ადგილს დაიკავებს საქართველოს კომპარტიის ცენტრალური კომიტეტის XIV პლენუმი, რომელიც ამ დღეებში გაიმართა.

როგორც „კომუნისტი“ იუწყებოდა, პლენუმმა განიხილა საკითხები: „საქართველოს პარტიული ორგანიზაციის ამოცანები სკკპ ცენტრალური კომიტეტის 1978 წლის ნოემბრის პლენუმის გადაწყვეტილებებისა და სკკპ ცენტრალური კომიტეტის გენერალური მდივნის, სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმის თავმჯდომარის ამხანაგ ლ. ი. ბრეჟნევის მიერ ამ პლენუმზე წარმოთქმული სიტყვაში ჩამოყალიბებული მითითებების შესასრულებლად“, აგრეთვე „საქართველოს სსრ ეკონომიკური და სოციალური განვითარების 1979 წლის სახელმწიფო გეგმის, საქართველოს სსრ 1979 წლის სახელმწიფო ბიუჯეტის პროექტები და საქართველოს სსრ 1977 წლის სახელმწიფო ბიუჯეტის შესრულება“.

პლენუმმა პირველ საკითხზე მოისმინა და განიხილა სკკპ ცენტრალური კომიტეტის პოლიტბიუროს წევრობის კანდიდატის, საქართველოს კომპარტიის ცენტრალური კომიტეტის პირველი მდივნის ამხ. ე. ა. შევარდნაძის მოხსენება.

საქართველოს კომპარტიის ცენტრალური კომიტეტის პლენუმმა მთლიანად და სავსებით მოიწონა დასკვნები და დებულებები, რომლებსაც ამხანაგ ლ. ი. ბრეჟნევის სიტყვა შეიცავს, სკკპ ცენტრალური კომიტეტის პლენუმისა და სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს მეათე სესიის გადაწყვეტილებანი.

სახელოვნად იშოშმა საბჭოთა ადამიანებმა მეათე ხუთწლიდის სამ წელიწადში. მტკიცე ნაბიჯით, ხუთ წინ და წინ მიდის ჩვენი ქვეყანა. საბჭოეთის მტრებიც კი იძულებული არიან აღიარონ ჩვენი საშობლოს ეკონომიკური და სულიერი სიმდიდრის, მისი თავდაცვისუნარიანობის ზრდა, მშრომელთა კეთილდღეობის განუხრელი გაუმჯობესება. ვინ მოთვლის იმ გამარჯვებებს, რომლებიც უკანასკნელ წლებში მოვიპოვეთ. ძნელია ყველა იმ სიკეთის მთლიანად ჩამოთვლაც, რაც ხალხს სახელმწიფომ მისცა. მაგრამ პარტიას უფრო დიდი ამოცანები აქვს დასახული. სახიბარულია პერსპექტივები, რომლებიც ჩვენს ცხოვრებას კიდევ უფრო ლამაზსა და მდიდარს გახდის, ბოლო სამშობლოს — უფრო მტკიცეს, უძლეველს. სწორედ ამ ნათელ, სასიხარულო მომავლის გეგმებზე. ხუთწლიდის სამი წლის შედეგებსა და მისი მეოთხე წლის ამოცანებზე, პარტიის როგორც საშინაო, ისე საგარეო პოლიტიკის აქტუალურ საკითხებზე იყო ლაპარაკი პლენუმზე ამხანაგ ლ. ი. ბრეჟნევის ღრმაშინაარსიან სიტყვაში.

როგორც უკვე ვწერდით, განსაკუთრებით ღირსსამახსოვროა სკკპ ცენტრალური კომიტეტის ნოემბრის პლენუმი საბჭოთა საქართველოსათვის, მისი კომუნისტური პარტიისათვის, რესპუბლიკის ყველა კომუნისტისათვის, ყველა მშრომელისათვის. ნოემბრის პლენუმის მიერ რესპუბლიკის წარმომადგენლობის არჩევა სკკპ ცენტრალური კომიტეტის პოლიტბიუროში საქართველოს პარტიული ორგანიზაციის ცხოვრების ახალი დიდმნიშვნელოვანი ნიშანსვეტია. ეს. უწინარეს ყოვლისა, რაზეც სამართლიანად ლაპარაკობენ საქართველოს კომპარტიის ცენტრალური კომიტეტის XIV პლენუმზე, დიდი პატივია საქართველოს მთელი პარტორგანიზაციისათვის. ამასთანავე ყველა კომუნისტის, თითოეული მშრომელის საქმიანობის, ყოველივე იმის მაღალი შეფასებაა, რაც ჩვენში ბოლო წლების მანძილზე გაკეთდა და კეთდება.

ამიტომ, ბუნებრივია, პლენუმის მონაწილეებმა გულწრფელი მადლობა გადაუხადეს სკკპ ლენინურ ცენტრალურ კომიტეტს, პირადად ამხანაგ ლ. ი. ბრეჟნევს საბჭოთა საქართველოზე უდიდესი ზრუნვისა და ყურადღებისათვის, იმ კურსის მოწონებისათვის, რომელსაც საქართველოს კომპარტიის ცენტრალური კომიტეტი ასე მტკიცედ ახორციელებს პარტიული ცხოვრების ლენინური ნორმების დასამკვიდრებლად, მორალურ-ფსიქოლოგიური კლიმატის გასაჯანსაღებად, რესპუბლიკაში ჯერ კიდევ არსებული ნაკლოვანებათა და ნეგატიური მოვლენათა ბოლომდე აღმოსაფხვრელად.

საქართველოს კომპარტიის ცენტრალური კომიტეტის პლენუმმა და უმაღლესი საბჭოს სესიამ თვალით დოკუმენტებში მაღალი შეფასება მისცეს მუშათა კლასის, კოლმეურნე გლეხობის, ინტელიგენციის გარჯას სკკპ XXV ყრილობის, საქართველოს კომპარტიის XXV ყრილობისა და მთავრობის დადგენილებათა თანამიმდევრულად, მიზანსწრაფულად განხორციელებისათვის.

დიდი კმაყოფილება გამოიწვია ცნობამ, რომ უკვე 12 დეკემბერს რესპუბლიკის მრეწველობის მუშაკებმა პირნათლად შეასრულეს რეალიზაციის მოცულობისა და მეტ წილ უმნიშვნელოვანეს სახეობათა სამრეწველო პროდუქციის წარმოების ხუთწლიდის სამი წლის დავალება, ხოლო წლის ბოლოსათვის გეგმის გადაჭარბებით რეალიზებული იქნება 408 მილიონ მანეთზე მეტი ღირებულების პროდუქცია.

ეს იმას ნიშნავს, რომ სამრეწველო წარმოების მოცულობა სამი წლის მანძილზე გადიდდება 21 პროცენტით და მეტად ხუთწლიანი გეგმით გათვალისწინებული 17,8 პროცენტის ნაცვლად. თუ როგორი ტემპი აქვთ აღებული მრეწველობის მუშაკებს, ამას ისიც ცხადყოფს, რომ სოციალისტური შეჯიბრების ფართოდ გაშლის გზით 25 დეკემბრისათვის შესრულდა ვალდებულებით გათვალისწინებული სამრეწველო პროდუქციის რეალიზაციის მოცულობის წლიური გეგმა. როგორც ყოველთვის, ამ საქმის სათავეში არიან დედაქალაქის შრომითი კოლექტივები.

რესპუბლიკის ეკონომიკის განვითარება ბევრად განაპირობა კაპიტალური მშენებლობის გაუმჯობესებამ, ვადამდე ამოქმედდა და სამრეწველო დენი მოგვცა ენგურჰესის ორმა აგრეგატმა.

პლენუმმა კმაყოფილებით აღნიშნა, რომ ეკონომიკური განვითარების დაჩქარებით შესამჩნევად სცირდება ჩამორჩენა საშუალო-საკავშირო დონისაგან მთავარი განმაზოგადებელი მაჩვენებლების მიხედვით.

წინსვლის დიდ გზაზეა ჩვენი სოფელიც. სულ უფრო მატულობს ხვავი და ბარაქა. ბოლო სამ წელიწადში სოფლის მეურნეობის მთლიანი პროდუქციის საშუალო-წლიური მოცულობა მეცხრე ხუთწლედის დონესთან შედარებით 27,8 პროცენტით გადიდდება.

ჩვენმა სახელოვანმა მეჩაიეებმა უკვე დაძლიეს ხუთწლედის დამლევისათვის დასახული მიჯნა. წელს განსაკუთრებით გაგვახარეს მევენახეებმაც. მათ მოიყვანეს რეკორდული მოსავალი—მოკრიფეს 574 ათას ტონაზე მეტი ყურძენი. გეგმის გადაჭარბებით მიეყიდა სახელმწიფოს ათასობით ტონა ციტრუსი, მარცვლეული, ბოსტნეული, კარტოფილი, შაქრის ჭარხალი, ხორცი, რძე, ბოლო მილიონობით კვერცხი.

ამ წარმატებებმა ცხადია, კეთილსასურველი გავლენა მოახდინა მშრომელთა მატერიალურ კეთილდღეობაზე.

გაკეთებული ცოტა არ არის, მაგრამ თვითდამშვიდებისა და გულარხეინობის ხანაბაც არა გვაქვს.

პლენუმმა დაუფარავად, მთელი პრინციპულობით გამოააშკარავა ის სერიოზული ნაკლოვანებები და ზოგან ჩავარდნებიც კი, რომლებიც ხელს გვიშლის, გვაფერხებს. ეს. უპირველეს ყოვლისა. იმიტომ ხდება, რომ ზოგი ჩვენი პარტიული, საბჭოთა და სამეურნეო ორგანო, მისი ხელმძღვანელი მუშაკი უინიციატივოდ, გულგრილად მუშაობს, ვერ იჩენს საქმის დედაარსში ღრმად ჩაწვდომის უნარს, ვერ განამტკიცებს საშემსრულებლო დისციპლინას.

მცირეა მეტი წილი სასოფლო-სამეურნეო კულტურების მოსავლიანობა. ბევრი ხარვეზია სამშენებლო, სატრანსპორტო, სავაჭრო და სხვა ორგანიზაციების მუშაობაში, ხერიოზულ შეშფოთებას იწვევს რესპუბლიკაში წლეულს სამართალდარღვევათა რიცხვის ზრდა.

ყოველივე ეს მით უფრო მოუთმენელია, რომ მომავლისათვის ჩვენს წინაშე უდიდესი მასშტაბური ამოცანები დაისახა, კვლავაც უნდა განვახორციელოთ ის სტრატეგიული კურსი, რომლის მიზანია საქართველოს საერთო-ეკონომიკური და ინდუსტრიული პოტენციალის ზრდის დაჩქარება, რესპუბლიკის სოციალ-ეკონომიკური განვითარების დონის კიდევ უფრო მეტი დაახლოება საშუალო-საკავშირო დონესთან.

ამ დღეებში გაიმართა ლ. ი. ბრეჟნევის წიგნის „უამირისადმი“ მიძღვნილი საქართველოს პარტიული, საბჭოთა, პროფკავშირული და კომკავშირული აქტივის კრება. კრების მონაწილეებმა მიიღეს რეკომენდაციები ამ შესანიშნავი პუბლიცისტური ნაწარმოების დებულებათა შესაბამისად იდეურ-აღმზრდელობითი და ორგანიზატორული საქმიანობის გახარჯღებლად.

წარმატებით რომ გადავწყვიტოთ პროგრამა, რომელიც განსაზღვრეს საქართველოს კომპარტიის ცენტრალური კომიტეტის პლენუმმა, როგორც ეს სამართლიანად ითქვა აქტივის კრებაზე, უნდა შევიგრაფიდეთ უამირის სანიმშო გამოცდილებით, ნასვენი მიწვნის ათვისების, უხვი მოსავლის მოწევის პარტიული, საბჭოთა, სამეურნეო ხელმძღვანელობის სტილითა და მეთოდებით.

ხერიოზული და მეტად საინტერესო სამუშაო მოელით იდეოლოგიური ფრონტის, მასობრივი ინფორმაციის საშუალებათა მუშაკებს. ახლა მათი ყველაზე დიდმნიშვნელოვანი ამოცანა ის არის, რომ ყოველდღიურად, რაც შეიძლება ღრმად, შინაარსიანად გაუწიონ პროპაგანდა სკკპ ცენტრალური კომიტეტის ნოემბრის პლენუმისა და სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს სესიის მასალებს, საქართველოს კომპარტიის ცენტრალური კომიტეტის XIV პლენუმისა და საქართველოს სსრ უმაღლესი საბჭოს სესიის გადაწყვეტილებებს, შედეგებს. მთავარია, რომ ადგილობრივი ცოცხალი ფაქტებისა და მაგალითების გამოყენებით გავამახვილოთ კომუნისტების, შრომელთა ყურადღება არსებულ ნაკლოვანებათა უსწრაფესი გამოსწორებისათვის, დაეხმარეთ თითოეულ მათგანს იმის ზუსტად, კონკრეტულად განსაზღვრაში, თუ რა და როგორ უნდა გააკეთოს ამა თუ იმ კოლექტივმა, მისმა თითოეულმა წევრმა სოციალისტური შეჯიბრების გზით და ყველა რეზერვის ამოქმედებით, მოწინავეთა გამოცდილების დანერგვით, ყოველი ეჭშმარიტი სახალხო თაოსნობისათვის დროული მხარდაჭერით, რათა ყოველი „საგეგმო დავალება უთუოდ მთლიანად და გადაჭარბებით სრულდებოდეს.

ამ დღეებში პირველადი პარტიული ორგანიზაციების კრებები განიხილავენ სკკპ ცენტრალური კომიტეტის ნოემბრის პლენუმის შედეგებს და ამ პლენუმზე ამხანაგ ლ. ი. ბრეჟნევის სიტყვიდან გამომდინარე ამოცანებს, ამ საკითხის განხილვისას ხაზი უნდა გაესვას საქართველოს კომპარტიის ცენტრალური კომიტეტის XIV პლენუმის განსაკუთრებულ მნიშვნელობას, პლენუმზე გამართულ კარგ სკკ-ბაასს, იმ ატმოსფეროს, რომელიც ხუთეულა იქ, იმ სულისკვეთებას, რომლითაც გამსჭვალული იყო როგორც მოხსენება, ისე გამოსული ორატორთა სიტყვები: ჯეროვნად აფასებს რა წარმატებებს, საქართველოს კომპარტიის ცენტრალურ კომიტეტს არ აურიდებია თვალი ნაკლოვანებებისათვის, ვიწრო ადგილებისათვის, პირიქით—იგი თავისი პლენუმების თუ აქტივების ტრიბუნიდან, თავის ყველა დოკუმენტში მოითხოვს, რომ კიდევ უფრო ავამაღლოთ ჩვენი პასუხისმგებლობა რესპუბლიკის შემდგომი ეკონომიკური და სოციალური პროგრესისათვის, ჩვენ ერთმანეთ ადამიანებს მიღწეულით დაუკმაყოფილებლობის გრძნობა. მტკიცედ განვავითაროთ კრიტიკა და თვითკრიტიკა, ახალი ძალით გავშალოთ ბრძოლა მუშობაში საქმიანი, ლენინური სტილის დანერგვისათვის, ყველა რგოლში ბიუროკრატიულ დამახინჯებათა და მაამებლობის ელემენტების დაძლევისათვის, მათი სრული ამოძირკვისათვის. ამის ერთ-ერთი უტყუარი პირობა კია კადრების პერსონალური პასუხისმგებლობის ამაღლება და მიღებულ გადაწყვეტილებათა შესრულების შუდმივი კონტროლი.

და ბოლოს, როცა ლაპარაკია, პასუხისმგებლობის ამაღლებაზე, პირდაპირ უნდა ითქვას: ეს არის ახლა განსაკუთრებული პასუხისმგებლობა პარტიისა და მისი ცენტრალური კომიტეტის წინაშე, სახელმწიფოს წინაშე, საბჭოთა ხალხის წინაშე არა ერთი კაცისა, თუგინდ რამდენიმე ხელმძღვანელისა, არამედ უსლებლივ ყველა კომუნისტის ყველა ჩვენი მშრომელის, დიდისა თუ პატარისა. აკი ხალხიც ამბობს, ერთი კაცი ჭამაშიაც ბრალიაო, ხოლო თვითონ ხალხს, თუ მოინდომებს, შეუძლია მთებიც კი დაძრას.

საქართველოს კომპარტიის ცენტრალური კომიტეტის პლენუმმა ჩვენი რესპუბლიკის კომუნისტების, ყველა მშრომელის სახელით აღუთქვა სკკპ ლენინურ ცენტრალურ კომიტეტს. მის პოლიტბიუროს, პირადად ამხანაგ ლ. ი. ბრეჟნევს, რომ ისინი ყოველ ღონეს იხმარენ სკკპ ცენტრალური კომიტეტის ნოემბრის პლენუმის მიერ დასახული ამოცანების განხორციელებისათვის, წარმატებით შეასრულებენ 1979 წლის საბრძოლო დავალებებს, ჩვენი მშობლიური პარტიის XXV ისტორიული ყრილობის გადაწყვეტილებებს.

ეჭვი არ არის, რომ საქართველოს კომუნისტები სასახელოდ, საქმით გაამართლებენ დაპირებას. ამის მტკიცე საფუძველს იძლევა ჩვენი პარტიული ორგანიზაციების მოღვაწეობის უკანასკნელი წლების მაგალითი, როცა ტრადიციად იქცა დასახული გეგმებისა და ვალდებულებათა შესრულებისათვის თავდადებული, ზოგჯერ პირდაპირ თავგანწირული ბრძოლა, სიტყვის ბოლომდე ერთგულება.

პარტიის გმირობა, ხალხის გმირობა

სკკპ ცენტრალური კომიტეტის პოლიტბიუროს წევრობის კანდიდატის, საქართველოს კომპარტიის ცენტრალური კომიტეტის პირველი მდივნის ამხ. ე. ა. შევარდნაძის მოხსენება

რესპუბლიკის აქტიული, საბჭოთა, პროფკავშირული აქტივის კრებაზე 1978 წლის 22 დეკემბერს

ძვირფასო ამხანაგებო!

თითქმის ერთი თვე გავიდა მას შემდეგ, რაც მთელი ჩვენი პარტიისა და ჩვენი ქვეყნის ცხოვრებაში მოხდა უმნიშვნელოვანესი მოვლენები — გაიმართა სკკპ ცენტრალური კომიტეტის პლენუმი და სსრ კავშირის უმაღლესი სესია, რომლებმაც განიხილეს ჩვენი ქვეყნის სოციალურ-ეკონომიკური განვითარების საარსებო მნიშვნელობის საკითხები.

პლენუმისა და სესიის გადაწყვეტილებებმა, პლენუმზე ამხანაგ ლ. ი. ბრეჟნევის სიტყვამ ყველგან ცხოველი გამოხმაურება ჰპოვა.

პლენუმისა და სესიის მუშაობის დღეებში მოსკოვის ფოსტა-ტელეგრაფი ძლივს აუდიოდა ფაქსებს. ჩვენი პარტიის ლენინური ცენტრალური კომიტეტისა და მთავრობის მისამართით მოდიოდა და მოდიოდა წერილები და დეპეშები, რომლებიც შეიცავდნენ მილიონობით მშრომელი ადამიანის — მუშების, კოლმეურნეების, ინტელიგენციის ფიქრებისა და მისწრაფების გამომხატველი მატერიალური მონაცემები, ვიდრე 438 მილიონი ტონა მარცვლეული, რომელიც ყაზახეთმა მოგვცა ყამირის ათვისების დაწყებიდან!

ყამირის მატიანეს უხვად შემოგვინახა დოკუმენტური მასალა — ასეთია ადამიანი — ყოველთვის ესწრაფვის აღნუსხოს ის, რაც მას ასულდგმულებს, მის გრძნობებსა და აზრებს წარმართავს, რაც გამოსცდის მის სიმტკიცეს, სულის სიძლიერესა და მრწამსს. მაგრამ დროთა განმავლობაში, როცა მოსახდარი მოვლენები ისტორიის კუთვნილება ხდება, ხალხის ხსოვნა უთუოდ შემოსავს ხოლმე მათ ლეგენდის შარავანდედით, რომლის მიღმა გიგანტს გაარჩიო დეტალები, კვლავ შეიგრძნო განცდილი, გაიაზრო, თუ როგორ ქმნიდა ყოველდღიურა საზრუნავი, დასახული მიზნების აქტუალურობა, საყოველთაო-სახალხო გმირობის უნიკალურ შენადნობს.

და აი, ახლა ჩვენ სამუშაო მაგიდებზე გვიდევს ლენინე ილიას ძე ბრეჟნევის მოგონებების მესამე წიგნი „ყამირი“, რომელიც წარსულ ამბავს მოგვითხრობს, მაგრამ თავისი გადმოცემის წყობით, ანალიზითა და დასკვნებით სადღეისოა, რისი წყალობითაც ეს ნაშრომი ხდება საპროგრამო დოკუმენტი, რომლის თითოეულ სტრიქონს ჩვენ უაღრესად გულდასმით ვკითხულობთ და არა მარტო ვიაზრებთ, ვეძებთ მასში საისტორიო გაკვეთილს, არამედ ვრაცხთ მას ამავე დროს ცხოვრებისა და საქმიანობის პრაქტიკულ სკოლად.

წიგნში „აღორძინება“, რომელმაც „მცირე მიწასთან“ და „ყამირთან“ ერთად შეადგინა საბჭოთა ხალხის თეული ოქტომბრისშემდგომი ბიოგრაფიის საბრძოლო და შრომითი გმირობის ამსახველი ტრილოგია, ლენინდ ილიას ძე წერს: „როცა უკან ვიყურებით, ვიხსენებთ ამას, რა გაგვიკეთებია, ჩვეულებრივ ამ გამოცდილებაში ვეწაფებით იმას, რაც გამოგვადგება დღეს და გვარგებს მომავლისათვის“.

წიგნის სათაური — „ყამირი“, უაღრესად კონკრეტულია, მასში ზუსტად არის გამოკვეთილი თემა და განსაზღვრული — მისამართი. მაგრამ მოგონებათა, ერთი შეხედვით, ლოკალური ამოცანა ვერ ეტევა განსაზღვრულ ჩარჩოებში და თანდათან იფართოებს ფარგლებს: სამეურნეო პრობლემას ორგანიზაციული მოპყვება, ორგანიზაციულს — პარტიულ-პოლიტიკური მნიშვნელობა ენიჭება. ამ ამოცანების გადაწყვეტა, თავის მხრივ, მოითხოვს სოციონოლოგიური, ფსიქოლოგიური, დემოგრაფიული, პრომაკანდისტული, პედაგოგიური ინსტრუმენტის მოშველიებას... აი ასე, კონკრეტული გამოცდილების საფუძველზე ხორციელდება ავტორის კონსტრუქციული, სახელმწიფოებრივი მიდგომა პრობლემისადმი, ასე მყარდება მისი უნარი — ყოველ ლოკალურ ფაქტში ხედავდეს მოვლენათა დიდი ჯაჭვის მთავარ რგოლს.

ასე რომ, „ყამირი“—ეს მარტოოდენ ყაზახეთის ყამირი არ არის. „ყამირი“ — ეს გახლავთ განზოგადებაც, რომელიც შორს სცილდება კონკრეტული ფაქტის ფარგლებს. ჩვენ, კომუნისტები, მუდამ პირველმკვალავნი ვიყავით, — მაშინაც, როცა რევოლუციის ალისფერი დროშა ავაფრიალეთ, მაშინაც, როცა კაცობრობის ისტორიაში არნახული ეპოქა — კომუნიზმის მშენებლობის ეპოქა დავიწყეთ, მაშინაც, როცა კოსმოსური ყამირი გავტეხეთ, პირველნი ვიყავით მსოფლიო მასშტაბით, როცა ძალადობასა და ომებს ბრძოლა გამოვუცხადეთ.

და ჩვენ ბედნიერი ვართ, ბედნიერია მთელი საბჭოთა ხალხი, ბედნიერია ახლანდელი თაობა, რომ ლენინიზმს, მუშობის ლენინურ სტილსა და ცხოვრების ლენინურ ნორმებს სწავლობს ისეთი. უფართოესი მასშტაბის პარტიული ხელმძღვანელის უბადლო, შთამაგონებელი მაგალითით, როგორიც არის ლენინდ ილიას ძე ბრეჟნევი, სწავლობს მისი მჩქეფარე ცხოვრებისა და მრავალმხრივი, დაუღალავი მოღვაწეობის მაგალითით.

საქართველოს საბჭოთა სოციალისტური რესპუბლიკის კომუნისტების, ყველა მშრომელს სახელით ჩვენ გულთამდაგი ვულოცავთ ჩვენს ძვირფას ლენინდ ილიას ძე ბრეჟნევს დაბადების დღეს და სამშობლოს უმაღლეს ჯილდოს — ლენინის ორდენისა და საბჭოთა კავშირის გმირის მესამე „ოქროს ვარსკვლავის“ მედალს.

ამხანაგებო!

ამ დარბაზში მყოფთაგან ბევრნი ყამირის ამბებს უშუალო მონაწილენი არიან, ბევრს ახსოვს ყამირის პურისათვის გაჩაღებული გრანდიოზული ბრძოლის მრავალი დაძაბული დღე და ღამე. მაგრამ ერთიანან შთამბეჭდავ პანორამად შეკრას, ერთ მძლავდ ასახას ეს ძნელი და ვაჟკაცური სადგი დღეები, გამოავლინოს ამ სახალხო გმირობის, პარტიული გმირობის დედაარსი — ყოველივე ეს ხელეწიფება მხოლოდ ისას, ვისაც ხელი არ მოუშორებია ყამირის საქმეთა აჩქარებული მაჯისცემისათვის. ლენინდ ილიას ძე ბრეჟნევმა, რომელიც იმ წლებში ყაზახეთის პარტიულ ორგანიზაციას მეთაურობდა, უდიდესი როლი შეასრულა ამ. ჭეშმარიტად გიგანტური მუშაობის ორგანიზაციაში, რადგან იგი მთელ თავის ენერგიას, პარტიული ხელმძღვანელის მთელ თავის მდიდარ გამოცდილებას. ორგანიზატორის შესანიშნავ ნიჭს სრულად ახმარდა მას.

ვ. ი. ლენინი, აფასებდა რა „რუსეთის“ მიწათმოქმედ-კომუნისტთა 1-ლი საზოგადოების“ ყამირულ თაოსნობას, ამბობდა, პირველ რიგში ენთუზიასტთა დასახმარებლად „გამოცდილი პრაქტიკოს-ორგანიზატორის“ შერჩევისათვის უნდა ვიზრუნოთო. ლენინური თეზისი, რომ საქმის წარმატებას წყვეტს კარგი ორგანიზატორი, როგორც ყოველთვის, მოიშველია პარტიამ იმ დღეებშიც, როცა ყამირის შეტევა მზადდებოდა. პარტიას ასეთ მომწიფებულ, გამოცდილ, მასშტაბურად მოაზროვნე ორგანიზატორად ეგულებოდა ლენინდ ილიას ძე ბრეჟნევი, ადამიანი, რომელსაც გამოელილი ჰქონდა პოლიტიკური მოღვაწის სკოლა მცირე მიწის სანგრებში, ალორძინების მშენებლობებზე, ესმოდა ქალაქის საზრუნავი და სოფლის საკვანძო, იცოდა, რა სჭირდებოდა ქარხანას თუ ყანას, ჟაკი, რომლის წინაშე იხსნებოდა ადამიანთა გულები.

რევოლუციის მრავალმხრივმა და პერსპექტიულმა სტრატეგიამ, რომელმაც შემდეგ ეროი ქეშმარიტად ისტორიული საკითხთაგანი გადაწყვიტა ყამირის ეპოქაში, იმითავითვე მიმართა სასოფლო-სამეურნეო წარმოების საზოგადოებრივ წესს. და, მაშასადამე, მსხვილ მეურნეობებს რომ ქმნიდა, იგი მასების შეგნებასა და ენთუზიაზმს ეყრდნობოდა. ჩვენ ვიცით, რა მჯურავლად მიესალმა ვლადიმერ ილიას ძე ლენინი „მიწათმოქმედ-კომუნისტთა“ წამოწყებას, რომლის ერთ-ერთ ორგანიზატორად ეგულებოდა ლენინდ ილიას ძე ბრეჟნევი. ეს ბატონ-ყმობა ალიფერი დროშა ავაფრიალეთ, ბატონ-ყმობის ისტორიაში ანარეკლი ეპოქა — „ომი“ ნიშნავს ბრძოლა ბატონ-ყმობის ეპოქა ავიწყეთ, ბატონ-ყმობა

პარტიის გმირობა, ხალხის გმირობა

(დასასრული)

ხორციელებთ წარმოების სპეციალიზაციისა და კონცენტრაციას, ვიღებ ისეთ „ომპლექსურ“ პროგრამებს, როგორიც არის რუსეთის ოდინდელი მიწების — არაშავმოწანიდადგიანი ზონის გარდაქმნა...

ყამირის გამოცდილება იმითაც არის საგულისხმო, რომ მეტკვიდრეობითობისა და ანალოგიის კანონების შესაბამისად გვინერგავს სრულ რწმენას, რომ რეალური და ცხოვრებისეული ამოცანები, რომლებიც ქვეყნის სოფლის მეურნეობას დაუსახა სკკპ ცენტრალური კომიტეტის ივლისის პლენუმმა, დიახ, გწამს, რომ მკვიდრი და ურყევია ხიდი, რომელიც ლენინდ ილიას ძის თაკაკობით გაიდო იმ დაძაბული დღეებიდან ჩვენს ოლიებამდე. რაც, როგორც ეს ხაზგასმით აღინიშნა ცენტრალური კომიტეტის ნოემბრის პლენუმზე, „გეგმის პროექტი სასოფლო-სამეურნეო წარმოების ზრდის მაღალ მაჩვენებლებს გულისხმობს“.

ყამირი გახდა სახელმწიფო საქმეში მილიონთა მონაწილეობის სკოლა. პარტიამ და ხალხმა მოიგეს არა მარტო ეკონომიკური ბრძოლა, არამედ აგრეთვე ბრძოლაც მასების ნების გამარჯვებისათვის, პატრიოტიზმის, პროლეტარული ინტერნაციონალიზმის გამარჯვებისათვის.

ყამირი ქვეყნის ბეღელი გახდა. ასე დაამტკიცა პარტიამ კიდევ ერთხელ თავისი თანამიმდევრული აგრარული პოლიტიკის სიბრძნე და შორსმჭვრეტელობა. სკკპ ცენტრალური კომიტეტის 1965 წლის მარტის პლენუმმა დასაბამი მისცა მტკიცე კურსს — სოფლის მეურნეობის სტაბილური აღმავლობის უზრუნველყოფის, სასოფლო-სამეურნეო შრომის თვით ხასიათის გარდაქმნის, ჩვენი სოფლის კარდინალური სახეცვლების კურსს.

იმისათვის, რომ წარმატებით გადავწყვეტოთ სკკპ ცენტრალური კომიტეტის 1978 წლის ივლისის პლენუმის მიერ დასახული ამოცანები, შევასრულოთ პარტიის XXV ყრილობის მიერ სოფლის მეურნეობის დარგში შემუშავებული პროგრამა, მივაღწიოთ მიზნებს, რომლებიც განსაზღვრეს საქართველოს კომპარტიის ცენტრალური კომიტეტის პლენუმებმა. უნდა შევინარჩუნოთ ყამირის სანიმუშო გამოცდილებით, ნასვენი მიწების ათვისებისა და უხვი მოსავლის მოწეკის საქმეში პარტიული, სახელმწიფოთა, სამეურნეო ხელმძღვანელობის სტილითა და მეთოდებით.

შეიძლება თქვან, საე საქართველოს და საე ყაზახეთის სასოფლო-სამეურნეო წარმოების პირობები, მათ შორის დიდი განსხვავებაა, მაგრამ აქ ხომ საქმე ეხება არა ტექნოლოგიურ თავისებურებებს, არამედ პრობლემის გადაჭრისადმი მიდგომის თვით პრინციპს. განა ერთმანეთს არ ჰგავს ყამირის პრობლემები და კოლხეთის დაბლობის ათვისების პრობლემები, როგორ გადაჭრა სულაც იმიტომ კი არ გაჭიანურებულა, რომ ტექნოლოგიური ძიება მიმდინარეობს, ანდა მეცნიერული ნაშუშევრები აკლიათ, არამედ იმიტომ, რომ ჯერჯერობით ჯერ არ არის დაყენებული საქმის ორგანიზაცია და მთლიანად ორგანიზატორული მუშაობა.

ანდა აკიოლთ, მაგალითად, ჩვენი მეურნეობისათვის ისეთი საჭირბოროტო საკითხი, როგორიც არის ბრძოლა სტიქიურ მოვლენებთან, კერძოდ, ქარისმიერ დიდად ზარალიან ეროზიასთან, ზარალი დღეს ორასი ათას ეროზირებულ ჰექტარს შეადგენს. ამ ცოტა ხნის წინ წიგნის— „ყამირისაომი“ მიძღვნილი გაზეთ „სოფლის ცხოვრების“ ზეპირ გამოშვებაზე საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის წევრ-კორესპონდენტმა პროფესორმა შაოთა ჭანიშვილმა ოა სხვა გამოსულმა ამხანაგებმა მკაცრად გააკრიტიკეს დანაშაულებრივი მიდგომა საქართველოს რესპუბლიკის მთელ რიგ რაიონებში მიწათსარგებლობისა და საკარგულების პროდუქტიულობისაში. მიუხედავად იმისა, რომ ეროვნასთან ბრძოლის ეფექტიანი ტექნოლოგია შექმნილია და გვაქვს საკრონ მანქანა-მექანიზმები, რესპუბლიკის ზოგიერთ მეურნეობაში ეს მუშაობა თვითდინებაზეა მიშვებული.

უკანასკნელი 10-12 წლის მანძილზე სახნავი მიწების კატეგორიიდან ნაკლები ინტენსიურობის სასოფლო-სამეურნეო საკარგულების კატეგორიაში გადავიდა 120 ათას ჰექტარზე მეტი მიწა.

ეს, ამხანაგებო, ძალზე დამფიქრებელი ციფრია, თუ გავითვალისწინებთ, რომ რესპუბლიკაში სახნავი მიწების ფართობი 800 ათას ჰექტარს არ აღემატება. ამედი ერნია ვიჭონთო, რომ რესპუბლიკის სოფლის მეურნეობის სამინისტრო, სოფლის მეურნეობის მატერიალურ-ტექნიკური მომარაგების სახელმწიფო კომიტეტი, ბუნების დაცვის კომიტეტი, საქართველოს სსრ მეცნიერებათა აკადემიის შესაბამისი ინსტიტუტები, სოფლის მეურნეობის დარგობრივი სამეცნიერო-კვლევითი ინსტიტუტები, ადგილობრივი პარტიული და საბჭოთა ორგანოები, კოლმეურნეობებისა და საბჭოთა მეურნეობების ხელმძღვანელები საჭირო ზომებს მიიღებენ, რათა დაუყოვნებლივ საქმიანად დაიწყოს ბრძოლა ქარისმიერი ეროზიის, მეწყრისა და სხვა სტიქიური მოვლენების წინააღმდეგ, ამასთან აქტიურად გამოიყენონ ამ საქმეში მეცნიერებისა და პრაქტიკის მიღწევები, უწინარეს ყოვლისა კი ყაზახეთის ყამირი მიწების ათვისების მდიდარი გამოცდილება.

ლ. ი. ბრეჟნევის წიგნში ნათქვამია, რომ „ყამირზე პარტიის აგროტექნიკური პოლიტიკა, მოკლედ რომ ვთქვათ, იმით გამოიხატებოდა, რომ შეძლებისდაგვარად შეგვემცირებინა სტეპის პირველქმნილი ბუნებაში ადამიანის ჩარევის უარყოფითი შედეგები, დაგვემკვიდრებინა აქ მემინდვრეობის უმაღლესი კულტურა, შემდეგ კი შეგვქმნა კიდეც გვალვიანი ზონისათვის კარგად მომარჯვებული მიწათმოქმედების სისტემა“.

სწორედ ეს პრობლემა გახლავთ საქმისადმი პერსპექტიული, დაკვირვებული მიდგომის გეგმა, რომელიც კონკრეტული ვითარებიდან გამომდინარეობს.

გავიხსენოთ წლები, როცა დასაკლეთ საქართველოში ჩაის პლანტაციების გაშენება ხდებოდა, გავიხსენოთ, როგორ უწინასწარმეტყველებდნენ ამ წამოწყების მარცხს ჩამოსული უცხოელი სპეციალისტები. მაგრამ მაძიებელმა გონებამ და თავდადებულმა შრომამ დაძლია ის, რაც თითქოს დაუძლეველი იყო. პირადპირ ვიტყვით — მართლაც რომ საშვილიშვილო საქმე გაეკეთდა. წლითიწლობით იზრდება მოსავალი. მაგრამ ყველაზე გასაკვირი ახლა, აღაცა რომ თქვას, ის არის, რომ მიღწეული უკვე აღარ გვაკვირვებს.

ეს წელსაც ჯაჭარიანელებმა და მეგობარებმა ახალი გამარჯვებით გვიგახარეს. ჩვენ მორიგ საბრძოლო ამოცანად უნდა მივიჩნიოთ, რომ ეს წარმატებანი რაზმავდნენ სოფლის მეურნეობის სხვა დარგების მშრომელებსაც. ჩვენ უნდა ვგრძნდეს იმის სრული გარანტია, რომ რეალურია წარმატებით შეასრულებს სახელმწიფო გეგმას ყველა სახეობის სოფლის მეურნეობის პროდუქციის წარმოების, სასოფლო-სამეურნეო წარმოების მხრივ. სწორედ ამ მიმართულებით უნდა წარმოებდეს პარტიულ-ორგანიზატორული და იდეურ-აღმზრდელობითი მუშაობა.

თანაც, „ყამირში“ ასეთი რეკომენდაციები დადასტურებულია სიტუაციის საღი შეფასების, გადამწყვეტი რგოლის ძიების, პარტიის გადაწყვეტილებისა და მითითებების განუხრელი შესრულების კონკრეტული მაგალითებით. ავტორი ხშირად მიმართავს ყამირის პარტიელ, საბჭოთა და სამეურნეო ორგანოების ხელმძღვანელთა მუშაობის ანალიზს, აღნიშნავს დაშვებულ ნაკლოვანებებს და თვალსათლივ გვიჩვენებს, როგორ მოიპოვება კადრების პოლიტიკური, საქმიანი და მორალური ავტორიტეტი.

ჩვენი რესპუბლიკის მეურნეობათა ხელმძღვანელებისათვის, დარწმუნებული ვარ, უდავოდ ურაღსაღილი იქნება, მაგალითად, ნაამბები საბჭოთა მეურნეობა „სტეპნიაკის“ დირექტორ კოვალენკოზე — უნიათო, უინიციატივო მუშაკზე, რომელმაც არ იზარნა მშრომელთა საბინაო-საყოფაცხოვრებო პირობების საკითხთა გადაწყვეტისათვის და ამის გამო დაკარგა მთელი ავტორიტეტი და პატივისცემა. „როცა ზოგიერთ დირექტორს ვეკრიტიკებდი, ხალს ვარეკლი ატრიასა და ნახარშნუხარშს ამბეგთმეტი, — წერს ლენინდ ილიას ძე ბრეჟნევი, — პასუხად ერთი და იგივე მესმოდა: ფონდები არა გვაქვს, ფონდები მოკვეცილია! თქმა არ უნდა, მთელი რიგი პრობლემების ცენტრალიზებული ფონდები სოფლისთვისაც უნდა გვქონდეს. მაგრამ კარტოფილის, კომბოსტოს, კიტრის, საზამთროს და ფონდებზე ხელმძღვანელებაა? ყოველივე ეს მშვენიერია ხარის ნებისმიერ მეურნეობაში. იგივე შეიძლება თქვას კვერცხზე და რძეზე. ბელეკაცს ოდითგანვე თავისი ქალამები ჰყავდა, ქალაქში ჰყიდდა კვერცხს, ბაზ ახლა თითოეული კვერცხი განაწესით რატომ უნდა მიიღოს მოსკოვიდან?“.

განა ცოტაა ჩვენში ასეთი შემთხვევა? გაცილებით ნაკლები ბრძოლაა და სიძნელე გვაქვს ბოდა პრობლემებით მომარაგებაში, თითოეულ სოფელში, ყოველ მეურნეობაში გულიანად რომ მუშაობდნენ და მარჯვედ იყენებდნენ ხორცის, რძის, ბოსტეულის, ხილისა და სხვა პროდუქტების წარმოების ადგილობრივ რესურსებს, ავითარებდნენ პირად საკარმიდამო ნაკვეთებსაც და მეცხოველეობასაც.

ამ ცოტა ხნის წინ ბევრი ჩვენგანი მოწმე და მონაწილე იყო დიდი ზეიმისა, რომელიც უკრაინის გენიჩესკის რაიონის და საქართველოს მახარაძის რაიონის მშრომელთა მეგობრობისა და შეჯერების ორმოცი წლისთავის აღსანიშნავად გადაეხიბადეთ. თქვენ კარგად იცით ამების ისტორიაც და წინაისტორიაც, და ამიტომ საჭირო არ უნდა იყოს ამ ამბის დაწვრილებით მოყოლა. მაგრამ აქ მოვიყვან მხოლოდ იმ ფაქტს, რომ თანამშრომლობის, ინტერნაციონალური მეგობრობის შესახებ საუბართან დაკავშირებით ჩვენ კიდევ ერთხელ ვიგრძენით რაოდენ დიდია ასეთი მაგალითების აღმზრდელობითი ძალა, რაოდენ ძლიერია მათი პროპაგანდისტული მუხტი. ეს ფაქტები ჩვენი ყოფიერების ყოველდღიური ნორმა უნდა გახდეს.

ჩვენ ზემოთ უკვე აღვნიშნეთ, რომ ლ. ი. ბრეჟნევის ახალი წიგნის „ყამირის“ მნიშვნელობა მარტოოდენ მდიდარი შინაარსითა და სამეურნეო, სახელმწიფო და ორგანიზაციულ-პარტიული მუშაობის სრულყოფის შესახებ მოცემული საგულისხმო რეკომენდაციებით არი აღიმბეგა. მას ფასდაუდებელი წვლილი შეაქვს უწინარეს ყოვლისა ჩვენი პარტიისა და მთელი ჩვენი საზოგადოების იდეურ-პოლიტიკური და ზნეობრივ-აღმზრდელობითი საქმიანობის დარგში.

„ყამირისა“ და „ყამირელის“ ცნებების ახალი ზოგად-პოლიტიკური შინაარსის წარმოჩენა მკაფიო მაგალითია იმისა, თუ როგორ უნდა განსაზღვრო საბჭოთა ცხოვრების წესის სპეციფიკა.

მთელი ხელმძღვანელი კადრები უნდა შეიარაღდნენ ლენინდ ილიას ძე ბრეჟნევის დებულებით „ადამიანის ბედნიერების დოგეგმვის“ სტრატეგიისა და ტაქტიკის შესახებ. ადამიანების კომუნისტური ზრდნვის ამ საოცრად ხატოვანმა ასპექტმა, რომელიც ლ. ი. ბრეჟნევმა გააშუქა ფილოსოფიურად ამაღლებული განსაზღვრით, თავისი გამოხატულება უნდა პოვოს შრომითი კოლექტივების სოციალური განვითარების პერსპექტიული გეგმების შედგენისა და განხორციელების გამოცდილებით, დემოგრაფიული პრობლემების სწორი გადაჭრისა და საბჭოთა ადამიანის გაზრდილ მატერიალურ-კულტურულ მოთხოვნილებათა ყოველმხრივი დაკმაყოფილების ამოცანების დადაწყვეტით, „იმიტომ, რომ უამისოდ, — როგორც ამხანაგი ლ. ი. ბრეჟნევი წერს, — შეუძლებელია ქვეყნის კეთილდღეობა“.

წიგნის დასაწყისში ერთ-ერთი ეპიზოდი მთავრდება სიტყვებით, რომელსაც შეიღება ფრთოსანი ფრაზა ეწოდოს: „უნდა შეგიძლოს რჩევის ხალხს დაეკითხო“. ამ „შეძლების“ განხორციელება მოითხოვს ნიადაგ ამოწმებდე ადამიანებთან ურთიერთობაში შენი გადაწყვეტილებების, პოზიციების, აზრის სისწორეს—მასში ჩაქსოვილია მასების ხელმძღვანელისადმი პარტიული მოდგომის თვით პრინციპი. წიგნის ეპიზოდებში ჩვენ ვხედავთ ლენინდ ილიას ძეს, როცა მან მოიცალა ამისათვის, რომ საადგურში დინჯად ესაუბრა ყმაწვილ ადამიანთან, რომელსაც შინაურული სიმყუდროვე მონატრებოდა, ეხედავთ და თითქოს ჩვენვე გვესმის დარბაისლური სიტყვები, რომელიც, რომელიც თვისთავად ამ ახალგაზრდის ბედს წყვეტს: „შენ ნება არა გაქვს ცხოვრება გაქცევიდ დაიწყოო“. ვხედავთ ლენინდ ილიას ძეს ძველ ლენინგრადში, როცა დამამზადებლები მოზდეავებულ პურს ვერ აუდიან, ის კი მაღისე ეპოვის დამაჯერებელ გადაწყვეტას; ეხედავთ მზრუნველობას „უამრავ წერილმანში“, წერილმანებში, რომლებიც ერთიერთმანეთს ამატებდა და დღითიდღე ქმნის ხელმძღვანელის პასუხისმგებლობას ადამიანებისათვის.

„...ყოველგვარი ჯერის პატაკებს, ქვემოდან ზემოთ ინსტანციების გავლისას, დამაბიჯების თვისება ახასიათებს. თანაც ყოველთვის ერთი მიმართულებით, გაიოლების, შერბილების მიმართულებით.

მარტო „კანონიკური“ ხელმძღვანელობა არ ეკმარა, ყოველდღიური ცოცხალი ურთიერთობა უნდა გვქონდეს ხალხთან, უნდა ჩავდიოდეთ ადგილებზე. საკუთარი თვალით ვნახოთ წარმატებანიც, წამოჭრილი სიძნელეებიც და, როცა საჭიროა, ოპერატიულად ჩავერიოთ“.

როცა ამ დასკვნების არსს ვეწვდებით, ჩვენ კიდევ ერთხელ ვრწმუნდებით, რომ ადამიანებთან მუშაობაში „წვრილმანები“ არ არსებობს. „ეთილმოწყობა — ეს არის... უწინარეს ყოვლისა პოლიტიკა, სადაც შეიცდომები ძვირად გვიჯდება: ომში — ხალხი იღუპება, მშვიდობიან ხანაში — მატერიალური და ზნეობრივი დანაკარგები მატულობს“.

როცა ფანქრით ხელში ვაანალიზებთ ამხანაგ ლ. ი. ბრეჟნევის მოგონებებს, შეგვიძლია ჩვენს პარტიულ საქმეში ფრთად დიდნაწილნელოვანი განმაზოგადებელი დასკვნა გამოვიტანოთ: როცა ვგიამბობს, არსებითად, თავის გამოცდილებას, ვიგიზარებს პირად შთაბეჭდილებებს, თავის დაკვირვებებს, ანუ, უდავოდ შეაქვს მოგონებებში პირადი საწყისი, „მცირე მიწის“, „ალორძინებისა“ და „ყამირის“ ავტორი გვაძლევს მოგონებათა ყანრის კანონებისათვის უმაგალითო კაკვეთილს — ლაპარაკობს რა პირადად განცდილზე, იგი გვიხატავს თაობებისა და ეპოქის პორტრეტს. ლენინდ ილიას ძე ბრეჟნევის მოგონებათა მთავარი გმირი — ეს არის მასა, ხალხი, რომელიც ყამირის გმირთა სახით წარმოგვიდგება. ამ კრებსითს პორტრეტს ავტორმა წაუძღვარა დახასიათება-განსაზღვრა გმირობის არსზე: „გმირობის საწყისი სხვადასხვაგვარად ვლინდება. ერთი და იგივე კაცს შეუძლია სასწორზე შეადოს თავისი სიცოცხლე და ცეცხლოდებულ სახლში შევარდეს, მაგრამ გაუჭირდეს ყოველდღიურად მონოტონური სამუშაოს კეთება. არსს ანაზდეული გმირობა. არის მთელი ხალხის ცხოვრებაში ძნელი პერიოდების გმირობა. ამის მაგალითია ომი. და არის სადაც დღეების გმირობა, როცა ადამიანი შეგნებულად, თავისი ნებით ყოფს თავს ულელში, თუმცა იცის, რომ სხვაგან ეს ჯაპანი შეიძლება არც ეწია. ჩემი აზრით, ყამირელებსა გმირობა გვიჩვენებს. მათ ამ გაუძლეს პირველ ხანებში ყველა ყოფითს გაჭირვებას და წლების მანძილზე მოთმენებითა და მედგრად ამორჩილებდნენ ამ ჯიუტ მიწას“.

როცა ამ სტრიქონებს კითხულობ, ხედავ, თუ რაოდენ ტევადი განსაზღვრას შეიცავს ასე ხატოვნად და, ყამირელი გმირობის შეფასებისათვის, ასე ზუსტად მიგნებული, ზედგამოჭრილი სიტყვები: „ყამირული ისტორიული ფენომენაო“.

როცა საბჭოთა ადამიანების მასობრივი გმირობაზე ელაპარაკობთ და კანონიერი სიამაყით ვადიდებთ საბჭოთა ცხოვრების წესს, ჩვენ ნათლად გვაქვს შეგნებული, რომ ჩვენი გმირული სინამდვილე ლენინიზმის ობიექტური მეცნიერული პროგრამით არის გაპირობებული.

„ყამირი“ თავისი პრობლემატიკის მთელი მრავალფეროვნებით, ფორობის საბრძოლო სულისკვეთებით, მოვლენათა ზეიმორობითა და დასკვნების საქმიანი პრინციპით — შრომის ეპოპეის დიდი და საგულისხმო გამოცდილების მაღალი შემოქმედებითი შედეგია. ამ ეპოპეაში ადამიანები ყამირს ამაღლებდნენ, ყამირი კი ადამიანებს. ასე იზრდნენ ქართველი მეყამირეებიც. „კარგად გაისარჯნენ ყამირზე ამ დროს საქართველოს წარგზავნილნი. უკვე 1954-1955 წლებში ყამირ მიწებზე კომკავშირის საგზურებით ჩავიდნენ ჩვენი რესპუბლიკის საუკეთესო ახალგაზრდა სპეციალისტები — ტრაქტორისტები, მშენებლები, მექანიზატორები, ექიმები...

უნდა ითქვას, რომ ჩვენი ქალიშვილებისა და ჰაბუკებისათვის ყამირზე მუშაობა სიმტკიცისა და ნებისყოფის სკოლიოზული გამოცდა აღმოჩნდა. „1954 წლის ზამთარი სუსხიანი, დიდთოვლიანი და მკაცრი იყო, — იგონებს ლენინდ ილიას ძე, — ყამირი ამბავითვე, „ზღურბლიდანვე“ სცდიდა ახალგაზრდებს, უჩვენებდა მათ თავის სიავეს და გოროზობას“.

ჩვენი ახალგაზრდობის სასახელოდ უნდა ითქვას, რომ უჩვეულო პირობებმა და მკაცრმა ჰაერმ ვერ გატეხა მისი სული. მოვალეობის გრძნობა და იმის შეგნება, რომ ისინი რესპუბლიკის ავანგარდს წარმოადგენენ სიუჟეტისათვის გაჩაღებული საყოველთაო-სახალხო ბრძოლის მოწინავე მიჯნებზე, დაეხმარა მათ გაეძლოთ და დაეძლიათ ყველა დაბრკოლება. უნდა ითქვას, რომ ერთმანეთის გატანის, ურთიერთდახმარების გრძნობა მშვენივრად ეხმარებოდა შრომითი მეტოქეობის შემართებას. იმ წლებში „თავგადაჩენილთა შორის ყამირის გმირობის მატიანეში ჩაწერილია ჩვენი თანამემამულეების სახელებიც.

1956 წლიდან მოყოლებული ჩვენი სპეციალისტები, ჩვენი კომკავშირის საუკეთესო წარმომადგენლები ყოველ ზაფხულს ჩადიოდნენ ყაზახეთში მოსავლის აღების, სასოფლო-სამეურნეო ნაგებობებისა და საცხოვრებელი სახლების მშენებლობის სამუშაოებზე. კომკავშირული ბრიგადების სათავეში ედგნენ გამოცდილი ხელმძღვანელები, ისეთები, როგორიც არის საბჭოთა კავშირის გმირი დავით ჯაბიძე, რომლის მთელი ბიოგრაფია სწნიმუშო და სამაგალითოა ჩვენი ახალგაზრდობისათვის.

ქართველმა ყამირელებმა შინ ჩამოიტანეს ჯილდოები, სიგელები, გარდამავალი დროშები, — რაც მთავარია, — ჩამოიტანეს მებრძოლი ყამირული სულისკვეთება, სულისკვეთება, რომელიც შრომითს მამაცობასა და მოქალაქეობრივ თვისებებს აყალიბებს. და კიდევ ერთი: ყამირზე მომძმე რესპუბლიკების წარმომადგენლებს შორის რთულ, უჩვეულო პირობებში შობილმა მეგობრობამ ღრმად გაიდგა ფესვი, თავისი კეთილშობილური კვალი დატოვა ახალგაზრდების გულში, რადგან შედეგიდაბეული იყო ერთიანი მიზნითა და დიდი სიტყვით „გარჯა“.

ყამირზე მარტოოდენ პურის პრობლემა როდი წყდებოდა. აქ თვალნათლივ გამოვლინდა ახალი ძალით საბჭოთა პატრიოტიზმის ძლიერება და ძლევამოსილება — საბჭოთა ადამიანების ისეთი დიდი თვისება, როგორიც არის უნარი გაერთიანდნენ, დაიარაზმონ სწორედ იქ, სადაც ყველაზე მეტად ჭირს, სადაც არ უნდა დაშუტრო ძალები, ხოლო თუ საჭირო გახდა, თვით სიცოცხლეც.

დიახ, სწორედ სიცოცხლეც... სტიქიისაგან სახალხო დოვლათის დაცვისას სიცოცხლე გაწირა უკრაინელმა ადამიანი ნესტერენკომ, ხანძრისაგან მოსავლის გადარჩენისათვის დაიღუპა ყაზარზე აგრეთვე ჩვენი თანამემამულე, თბილისს სახელმწიფო უნივერსიტეტის დოცენტი ნოდარ ნოდია. აუღელვებლად ვერ წაიკითხავ წერილს, რომელიც ნოდარ ნოდიას დედამ, ელენე მაყაშვილმა გაუგზავნა ლენინდ ილიას ძე ბრეჟნევს. ის ამ წერილის შინაარსი: „ძვირფასო ლენინდ ილიას ძევ! სულმოფთქმელად წაიკითხე თქვენი შესანიშნავი „ყამირი“. მისი თითოეული სტრიქონი განსაკუთრებით ახლოგელი და ამაღელვებელია ჩემთვის. „ყამირმა“ ერთდროულად უდიდესი ნეტარებაც მომანიჭა და ძველი იარაც გამიხსნა.

მომიხვდებით, რას ნიშნავს ოჯახისათვის დეფისერთა ეფის დაღუპვა, მაგრამ მეც და ჩემი მეფლელეც, აწ განსვენებული პროფესორი მეხელი ნოდია, თავს ამით ვინუგეშებდით, რომ ჩვენმა შვილმა სიცოცხლე შესწირა დიდ, საყოველთაო-სახალხო საქმეს, შესწირა ისეთივ, როგორც ალეკსანდრე მატროსოვმა და დიდი სამამულო ომის სხვა გმირებმა.

ახლა თქვენი მოგონებანი რომ წავიკითხე და შევიგრძენი, რამდენი სიძნელე გადალახანა ხალხმა დიდი პურისათვის ბრძოლაში, რა თავდადებით ირჯებოდა ათიათასობით ჭაბუკი, ისეთები, როგორც ჩემი ვაჟი იყო, სვედა შემამსუბუქდა და ტკივილი დამიადა.

დიდად გმადლობთ, ძვირფასო ლენინდ ილიას ძევ, რომ თქვენი შესანიშნავი „ყამირით“ უკვდავების ძიგელი დაუდგით ამ გრანდიოზული ლაშქრობის მონაწილეებს, მათ შორის ჩემ შვილსაც“.

„ყამირის“ გამოქვეყნებისთანავე, თბილისის სამხატვრო აკადემიის სტუდენტებმა და მასწავლებლებმა აკადემიის მთელი კოლექტივის სახელით „კომსომოლსკაია პრავდას“ გაუგზავნეს წერილი, რომელშიც წაწალდადის ინტერნაციონალური ფიქრ-ოტენციალი ასეთი ბოლოსიტყვაობა — „ბრძოლა ხსოვნა — უკანონელი და ქართველი ეაკაკის ხსოვნა და დაუდგან მათ ძეგლები იქ, სადაც ყამირის ამ გმირთა გულსაძგერა შეწყდა. ეს მეტად ამაღელვებელია, ეს ძალიან კარგია. სწორედ ეს გახლავთ თაობათა შემკვიდრეობითობა.

მაინც, რატომ არის, რომ ამხანაგ ლ. ი. ბრეჟნევის მოგონებები ჭეშმარტად სახალხო წიგნები ხდება ხოლმე? თან არა მარტო ჩვენს ქვეყანაში, არამედ მის ფარგლებს გარეთაც. ხომ არა აქვს ამ ამბავს რაღაც განსაკუთრებული საიდუმლო? ვფიქრობ, „საიდუმლო“ ის არის, რომ ეს წიგნები დაწერა არა გარეშე მეთვალყურემ ანდა გულგრილმა ყამაოაიმწერელ-მემატიანემ, რომელსაც მემუარების წერის მოთხოვნილება ამოძრავებდა. არა. ასეთი მოუცელელი ადამიანი საამისოდ ვერ გასწირავდა თავის დროის ბიუჯეტს, ამისათვის ვერ მოიცალდა. ეს წიგნები არის ალაბმართალი, შეუფერფლებელ-შეულამაზებელი, ვაკაცური ნაამბობი მებრძოლი კომუნისტისა, რომელიც ბომბერაზად წამოიმართა ხალხის წიაღიდან. წამოიმართა თავისი ბრძენკაცობისა და ტიტანური გამოჯეობის, უდრეკი ნებისყოფისა და ამაღლებული ადამიანური მოზეობით, და მიაღწია თანამედროვე სამყაროს უძლიერესი სახელმწიფოსა და ყველაზე გავლენიანი პოლიტიკური პარტიის ხელმძღვანელის მწვერვალს. **ამხანაგ ლ. ი. ბრეჟნევის მოგონებათა ძვირფასი თეორიული განზოგადებანი და პრაქტიკული დასკვნები უნდა გახდეს ყველა კომუნისტისა და კომკავშირელის, ყველა მშრომელის, მთელი საბჭოთა ხალხის კეთილდღეობა.**

და ამ საქმეში გადამწყვეტი როლი უნდა იკისრონ, უწინარეს ყოვლისა, იდეოლოგიურმა ფრონტმა და მისმა მებრძოლებმა.

რესპუბლიკის პარტიული ორგანიზაციები უკვე შეუდგნენ საგანგებოდ შემუშავებული გეგმის რეალიზაციას, რომელიც ითვალისწინებს თემატიკურ მეცადინეობას ყველა ფორმის პარტიულ და კომკავშირულ სწავლებაში, საზოგადოებრივ-პოლიტიკურ კითხვებს, იდეოლოგიური აქტივის კრებებსა და განხილვას შრომითს კოლექტივებში, აგიტატორთა და პოლიტინფორმატორთა საუბრებს, თვალსაჩინო აგიტაციას, გამოფენებსა და ა. შ. მთელ ამ მუშაობაში აქტიურად უნდა ჩაებან თავად ყამირელები, პარტიისა და კომკავშირის ვეტერანები.

სასოფლო-სამეურნეო წარმოების მშრომელები, პარტიული, საბჭოთა, პროფკავშირული, კომკავშირული ორგანიზაციები, იდეოლოგიური ფრონტის მუშაკები, პროპაგანდისტები, ჟურნალისტები და კულტურულ-საგანმანათლებლო დაწესებულებათა აქტივისტები, შემოქმედი, მეცნიერი ინტელიგენცია და, განსაკუთრებით, რესპუბლიკის საზოგადოებათმეცნენი ისწრაფიან მაქსიმალურად გამოიყენონ წიგნში მოცემული უმდიდრესი მასალა, რათა სრულყონ მთელი თავიანთი მუშაობა, უწინარეს ყოვლისა კი მუშაობა, რომელსაც მშრომელთა იდეურ-პოლიტიკური, პატრიოტული აღზრდისათვის ეწევიან ჩვენი პარტიის გეგმების, ხუთწლეული გეგმების განსახორციელებლად გაჩაღებულ ბრძოლასთან მჭიდრო კავშირით.

სასიხარულოა, რომ ასეთი მაღალ დონეზე ჩაიარა სამეცნიერო-თეორიულმა კონფერენციამ, რომელიც პარტიის ისტორიის ინსტიტუტმა და რესპუბლიკურმა საზოგადოებამ „ცოდნამ“ მოაწყვეს, ლენინის მუზეუმის თბილისის ფილიალისა და ხალხთა მეგობრობის მუზეუმის ერთობლივმა ღონისძიებამ. ყველგან მთავარი ყურადღება ეთმობა იმას, რომ ამხანაგ ლ. ი. ბრეჟნევის წიგნის, რომლებიც ამდიდრებენ მეცნიერული კომუნიზმის თეორიისა და პრაქტიკის ფუნდამენტურ დებულებებს, ლაიტმოტივად გასდევს აზრი პარტიისა და ხალხის მიერ კომუნისტურ მშენებლობაში შეძენილი გამოცდილებისა და კომუნისტური მშენებლობის ახალი ამოცანების დაყენების განუყრელ კავშირს შორის.

ლ. ი. ბრეჟნევის „ყამირი“ მდიდარ მასალას გვაძლევს ჩვენი ახალგაზრდობის ინტერნაციონალური აღზრდისათვის მოშაობაში. **შრომის ფრონტზე მასობრივი გმირობის, სადაც დღეების გმირობის მაგალითები ჩვენი ადამიანების შემოქმედებითი აღმშენებლობითი შრომის მკაფიო მორალური ორიენტირი უნდა გახდეს.**

მრავალი ინტერნაციონალური კოლექტივის ჩამოყალიბების, მათი შეკავშირებისა და ოპტიმალური ფუნქციონირების გამოცდილება, რომელიც „ყამირში“ მოგვეცა ლენინდ ილიას ძემ, ჩვენთვის ახალგაზრდობისა და მთელი ჩვენი ხალხის ინტერნაციონალური აღზრდისათვის მოშაობის ფორმებისა და მეთოდების უშრეტი წყაროა. ამ მხრივ ფასდაუდებელია ამხანაგ ლ. ი. ბრეჟნევის მითითება რესპუბლიკათა ეროვნული კულტურებისა და ეკონომიკის განვითარების ამოცანებისა და მთელი სოციალისტური თანამეგობრობის ერთიანი ეკონომიკური პოლიტიკის, მთელი საბჭოთა ეკონომიკისა და მეურნეობის განვითარების ამოცანების ფუნქციური დამოკიდებულების შესახებ.

ღრმა მნიშვნელობით არის აღსავსე მოგონების ის ადგილები, სადაც ნათქვამია, თუ როგორ გადაჭრეა ყამირმა ყაზახეთი მთლიანად ერთ „ასი ენის პლანტაციად“.

ყამირის აღორობას ლენინდ ილიას ძე უწოდებს ინტერნაციონალური აღზრდის ნამდვილ სკოლას, რადგან ყამირს მთელი ქვეყანა ტეხდა. და ამიტომ იმათ, ვინც მაშინ ყამირის ველებზე ირჯებოდა, კარგად იციან, რომ ყამირის პური ინტერნაციონალური პური.

ჩვენმა საზოგადოებათმეცოდნეებმა უნარიანად უნდა ასახონ თავიანთ საკვლევ და პროპაგანდისტულ შუშაობაში ის დებულება, რომ კულტურათა ურთიერთობისა და ერთმანეთის გამდიდრების კანონს განსაკუთრებული მნიშვნელობა ენიჭება ჩვენს დროში, გამარჯვებული სოციალიზმის პირობებში, მის მომწიფებულ სტადიაში, ჩვენი ხალხების ჭეშმარიტი ძმობის ატმოსფეროში.

მხოლოდ ამ ურთიერთობის მეობებით, დიდ რუსულ კულტურასთან ურთიერთობის მეობებით გაკიდა საქართველოს რესპუბლიკის ყველა ხალხის ლიტერატურა და ხელოვნება მსოფლიო ასპარეზზე, გავიდა და კაცობრიობის სამსჯავროზე გაიტანა არა მარტო ის, რაც თანამედროვე ხელოვნთა შემოქმედებასა და მოღვაწეობას შეუქმნია, არამედ ისიც, რასაც ხალხის შემოქმედებით გენია ქმნიდა მრავალსაუკუნოვანი ისტორიის მანძილზე.

მაგრამ შეცდომა იქნებოდა გვეფიქრა, თითქოს ეროვნული შეზღუდულობა, რომელზეც ლ. ი. ბრეჟნევი ლაპარაკობს, ჩვენში უკვე საბოლოოდ და მთლიანად იყოს დაძლეული. საბუნებრივად, ჯერ კიდევ ვხედავთ ზოგან ამხანაგებს, რომლებსაც არ ესმით, რომ კულტურული ურთიერთობისა და კონტაქტების სიფაფაბ-საკაცობრიო ბუნებას ბოროტად ეროვნულ კულტურას, არამედ, პირიქით, ხელს უწყობს მის უფრო ინტენსიურ განვითარებას. მისთვის ზოგად-საკაცობრიო შინაარსის მინიშვნელობა, მის გასვლას ინტერნაციონალურ, საერთაშორისო ორბიტაზე.

ეროვნული ღირსებების, ხასიათების, ისტორიის, ჯანსაღი ტრადიციების სიყვარული ბუნებრივი გრძნობაა და ამ გრძნობას ჩვენ, კომუნისტები, დიდ პატივს ვცემთ. სამწუხაროდ, ზოგიერთი ამხანაგი ისე კადნერდება, რომ სათანადოდ იხდის ამ გრძნობებს, ერთმანეთს უპირისპირებს „თავისას“ და „უცხოს“. ასეთ შეცდომებს ფრთად სერიოზული შედეგები მოსდევდეს, და ამიტომ იყო, რომ მათი გამოსწორება ასე დიდხანს გვიხდებოდა, ამიტომ დაგვჭირდა წლობით მუშაობა, რათა გამოგვესწორებინა მცდარი სიტყვით თუ არასწორი ნაბიჯით გამოწვეული ზიანი.

ძნელია დაწვრილებით ჩამოთვალო მთელი ის

საქართველოს სსრ უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმის ბრძანებულება

საქართველოს სს რესპუბლიკისაგან სსრ კავშირის მეათე მოწვევის უმაღლესი საბჭოს ერთვნეულად საბჭოს არჩევნების საოლქო საარჩევნო კომისიების უფლებამოსილების დამტკიცების შესახებ

ეროვნული ბიბლიოთეკა

(გაგრძელება)

ბარტნოვსკი ანდრია ნიკოლოზის ძე — საქართველოს სსრ მეცნიერებათა აკადემიის კოლექტივისაგან;

თევზაძე მანანა გრიგოლის ასული — თბილისის ტელეგრაფის მუშების, ინჟინერ-ტექნიკური მუშაკებისა და მოსამსახურეებისაგან;

კავთიაშვილი ნადეჟდა იასონის ასული — თბილისის წინდების საწარმოო გაერთიანების მეთაური საწარმოს მუშების, ინჟინერ-ტექნიკური მუშაკებისა და მოსამსახურეებისაგან;

კაზაკოვი პაველ მიხეილის ძე — თბილისის პატონის სახელობის ელექტროშესადუღებელი მოწყობილობის ქარხნის მუშების, ინჟინერ-ტექნიკური მუშაკებისა და მოსამსახურეებისაგან;

ბოიოიანი ეფიერ ვარლამის ასული — თბილისის ფეხსაცმლის ფაბრიკა „ნარიყალას“ მუშების, ინჟინერ-ტექნიკური მუშაკებისა და მოსამსახურეებისაგან;

ნერსესიანი სვეტლანა მოსესის ასული — თბილისის ფეხსაცმლის ფაბრიკა „ნარიყალას“ მუშების, ინჟინერ-ტექნიკური მუშაკებისა და მოსამსახურეებისაგან;

ჯაფარიძე ალექსანდრა ივანეს ასული — თბილისის ფეხსაცმლის ფაბრიკა „ამირანის“ პირველადი ორგანიზაციისაგან;

ქიტიაშვილი დონარა ივანეს ასული — თბილისის საფეიქრო-საგალანტერეო ფაბრიკა „კომკავშირელის“ დოსაფის პირველადი ორგანიზაციისაგან;

შიოშვილი ცარო შალვას ასული — თბილისის ამბრეშუმის საწარმოო გაერთიანების მუშების, ინჟინერ-ტექნიკური მუშაკებისა და მოსამსახურეებისაგან;

ხატიაშვილი ნიკოლოზ მიხეილის ძე — საქართველოს სსრ ჯანმრთელობის დაცვის სამინისტროს კურორტოლოგიისა და ფიზიოთერაპიის სამეცნიერო-კვლევითი ინსტიტუტის კოლექტივისაგან;

№ 163 თბილისის 26 კომისრის სახელობის საარჩევნო ოლქი

საოლქო საარჩევნო კომისიის თავმჯდომარე — **კუხალაშვილი** ჯემალ რაფიელის ძე — ქ. თბილისის 26 კომისრის სახელობის რაიონის კომუნისტური ორგანიზაციისაგან.

საოლქო საარჩევნო კომისიის თავმჯდომარის მოადგილე — **კომახიძე** ნოდარ სერგის ძე—თბილისის საავიაციო საწარმოს მუშების, ინჟინერ-ტექნიკური მუშაკების და მოსამსახურეებისაგან.

საოლქო საარჩევნო კომისიის მდივანი — **ხაციანი** ანეკი ლევონის ასული — თბილისის 93-ე საშუალო სკოლის პედაგოგთა კოლექტივისაგან.

საოლქო საარჩევნო კომისიის წევრები:

ბლიაძე იოსელა მიხეილის ასული — საფეიქრო და მსუბუქი მრეწველობის მუშაკთა პროფკავშირის თბილისის სამოდელო ფეხსაცმლის ფაბრიკის პირველადი ორგანიზაციისაგან;

ეგიაზარიანი სურენ ტიგრანის ძე — თბილისის შაუმიანის სახელობის სომხური დრამატული თეატრის კოლექტივისაგან;

გორმოიოვა ლუდმილა სიმონის ასული — თბილისის პურეული პროდუქტების კომბინატის მუშების, ინჟინერ-ტექნიკური მუშაკებისა და მოსამსახურეებისაგან;

კაკუტია იამზე ვარლამის ასული — თბილისის ტრიკოტაჟ-გალანტერიის საწარმოს გაერთიანების დოსაფის პირველადი ორგანიზაციისაგან;

კონტრაძე სიმონ ეგნატეს ძე —მშენებლობისა და საშენ მასალათა მრეწველობის მუშაკების პროფკავშირის თბილისის კერამიკული კომბინატის პირველადი ორგანიზაციისაგან;

მარიდაშვილი ჯემალ ალექსის ძე — თბილისის მეთაური ქარხანა „მიკროძრავის“ მუშების, ინჟინერ-ტექნიკური მუშაკებისა და მოსამსახურეებისაგან;

მაჩაიძე ნორა კონსტანტინეს ასული — თბილისის ავეჯის საწარმოო გაერთიანება „განთიადის“ მუშების, ინჟინერ-ტექნიკური მუშაკებისა და მოსამსახურეებისაგან;

ვალიევა თებრონე ვლადიმერის ასული — წყნეთის № 12 სამკერვალო ფაბრიკის მუშების, ინჟინერ-ტექნიკური მუშაკებისა და მოსამსახურეებისაგან;

მიქაძე ნათელა შალვას ასული — თბილისის № 3 მექანიკური ქარხნის დოსაფის პირველადი ორგანიზაციისაგან;

მოიოლშვილი ავთანდილ ვლადიმერის ძე — თბილისის საწარმოო გაერთიანება „ელექტროხელსაწყოს“ მუშების, ინჟინერ-ტექნიკური მუშაკებისა და მოსამსახურეებისაგან;

ნადირაძე მზია ვასილის ასული — თბილისის ფეხსაცმლის საწარმოო გაერთიანება „ისნის“ დოსაფის პირველადი ორგანიზაციისაგან;

ფრუიძე ირაკლი ბაქარის ძე — საქართველოს ალკკ ქ. თბილისის ორგანიზაციის 26 კომისრის სახელობის რაიონული ორგანიზაციისაგან;

ჩუფინოვა მარიამ ნიკოლოზის ასული — ადგილობრივი მრეწველობისა და კომუნალურ-საყოფაცხოვრებო საწარმოების მუშათა პროფკავშირის თბილისის სათამაშოების საწარმოო გაერთიანება „სხვარულის“ პირველადი ორგანიზაციისაგან;

№ 164 თბილისის ოქტომბრის საარჩევნო ოლქი

საოლქო საარჩევნო კომისიის თავმჯდომარე — **ჯობაძე** შოთა კონსტანტინეს ძე — თბილისის საწარმოო გაერთიანება „საქღენინგანძანის“ მუშების, ინჟინერ-ტექნიკური მუშაკებისა და მოსამსახურეებისაგან.

საოლქო საარჩევნო კომისიის მდივანი — **ბაკაია** ანეკი ლევანის ასული — თბილისის 93-ე საშუალო სკოლის პედაგოგთა კოლექტივისაგან.

საოლქო საარჩევნო კომისიის წევრები:

ბლიაძე იოსელა მიხეილის ასული — საფეიქრო და მსუბუქი მრეწველობის მუშაკთა პროფკავშირის თბილისის სამოდელო ფეხსაცმლის ფაბრიკის პირველადი ორგანიზაციისაგან;

ეგიაზარიანი სურენ ტიგრანის ძე — თბილისის შაუმიანის სახელობის სომხური დრამატული თეატრის კოლექტივისაგან;

გორმოიოვა ლუდმილა სიმონის ასული — თბილისის პურეული პროდუქტების კომბინატის მუშების, ინჟინერ-ტექნიკური მუშაკებისა და მოსამსახურეებისაგან;

კაკუტია იამზე ვარლამის ასული — თბილისის ტრიკოტაჟ-გალანტერიის საწარმოს გაერთიანების დოსაფის პირველადი ორგანიზაციისაგან;

კონტრაძე სიმონ ეგნატეს ძე —მშენებლობისა და საშენ მასალათა მრეწველობის მუშაკების პროფკავშირის თბილისის კერამიკული კომბინატის პირველადი ორგანიზაციისაგან;

მარიდაშვილი ჯემალ ალექსის ძე — თბილისის მეთაური ქარხანა „მიკროძრავის“ მუშების, ინჟინერ-ტექნიკური მუშაკებისა და მოსამსახურეებისაგან;

მაჩაიძე ნორა კონსტანტინეს ასული — თბილისის ავეჯის საწარმოო გაერთიანება „განთიადის“ მუშების, ინჟინერ-ტექნიკური მუშაკებისა და მოსამსახურეებისაგან;

ვალიევა თებრონე ვლადიმერის ასული — წყნეთის № 12 სამკერვალო ფაბრიკის მუშების, ინჟინერ-ტექნიკური მუშაკებისა და მოსამსახურეებისაგან;

კობრიკი ოლეგ ვიქტორის ძე — განათლების, უმაღლესი სკოლისა და სამეცნიერო დაწესებულებების მუშაკთა პროფკავშირის თბილისის 52-ე საშუალო სკოლის პირველადი ორგანიზაციისაგან;

კუხალაშვილი მზეონა უშანგის ასული — საქართველოს სსრ მეცნიერებათა აკადემიის სტამბის მუშების, ინჟინერ-ტექნიკური მუშაკებისა და მოსამსახურეებისაგან;

მანკანაშვილი ნანა გიგის ასული — თბილისის ტყავგალანტერიის ფაბრიკის „ბუნების დაცვის საზოგადოების“ პირველადი ორგანიზაციისაგან;

მახარაძე გელა პაველის ძე — საქართველოს ალკკ თბილისის ორჯონიკიძის რაიონული ორგანიზაციისაგან;

პარკაული ნანული ივანეს ასული — წითელი ჯვრის საზოგადოების თბილისის საინსტრუმენტო ქარხნის პირველადი ორგანიზაციისაგან;

ქისტაური შოთა ლეგანის ძე — თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის პროფესორ-მასწავლებლებისა და სტუდენტებისაგან;

ჩერტკოევა ნათელა გაბრიელის ასული — საქართველოს ალკკ თბილისის № 3 ტრიკოტაჟის ფაბრიკის პირველადი ორგანიზაციისაგან;

საოლქო საარჩევნო კომისიის თავმჯდომარის მოადგილე — **კურკუმელი** გიორგი შოოს ძე— განათლების, უმაღლესი სკოლისა და სამეცნიერო დაწესებულებების მუშაკთა პროფკავშირის ყაზბეგის რაიონული ორგანიზაციისაგან.

საოლქო საარჩევნო კომისიის მდივანი — **იანკოვსკაია** ვიოლეტა მიხეილის ასული — ქ. თბილისის ოქტომბრის რაიონის კომუნისტური ორგანიზაციისაგან.

საოლქო საარჩევნო კომისიის წევრები:

ალიმბარაშვილი გიორგი იოსების ძე — თბილისის მეტროპოლიტენის ელექტროდეპოს მუშების ინჟინერ-ტექნიკური მუშაკებისა და მოსამსახურეებისაგან;

გოგოლური ვლადიმერ იოსების ძე — დუშეთის რაიონის ფაანაურის საშუალო სკოლის პედაგოგიური კოლექტივისაგან;

მშვილდაშვილი ციური მიხეილის ასული — თბილისის № 2 ტრიკოტაჟის ფაბრიკის მუშების, ინჟინერ-ტექნიკური მუშაკებისა და მოსამსახურეებისაგან;

ნერსესიანი სვეტლანა მოსესის ასული — თბილისის ფეხსაცმლის ფაბრიკა „ნარიყალას“ მუშების, ინჟინერ-ტექნიკური მუშაკებისა და მოსამსახურეებისაგან;

ჯაფარიძე ვერა ივანეს ასული— თბილისის შრომის მეგიერნისა და პროფდაავადებათა სამეცნიერო კვლევითი ინსტიტუტის კოლექტივისაგან;

ვაშაპიძე თამარ მიხეილის ასული — თბილისის ფერადი ბეჭდვის სტამბის მუშების ინჟინერ-ტექნიკური მუშაკებისა და მოსამსახურეებისაგან;

ვაჩარაძე ნუგზარ კონსტანტინეს ძე — „თბილგვირაბმშენის“ მუშების, ინჟინერ-ტექნიკური მუშაკებისა და მოსამსახურეებისაგან.

იზრაელაშვილი ლიანა შალომის ასული — განათლების, უმაღლესი სკოლისა და სამეცნიერო დაწესებულებების მუშაკთა პროფკავშირის ოქტომბრის რაიონული ორგანიზაციისაგან;

კარაპეტიანი რომეო არტაშის ძე — თბილისის კალინინის სახელობის სამსხმელო მოწყობილობის ქარხნის მუშების, ინჟინერ-ტექნიკური მუშაკებისა და მოსამსახურეებისაგან;

მიროტაძე ვერიკო შოთას ასული — თბილისის ორჯონიკიძის სახელობის სამკერვალო ფაბრიკის მუშების, ინჟინერ-ტექნიკური მუშაკებისა და მოსამსახურეებისაგან;

მსხვილაძე ჯემალ ამბროსის ძე — თბილისის ელექტრომექანიკური ავეჯის ფაბრიკის მუშების, ინჟინერ-ტექნიკური მუშაკებისა და მოსამსახურეებისაგან;

ეორდანია თინა ანდრიას ასული — თბილისის საწარმოო გაერთიანება „საქელექტროენერგეტიკა“ მუშების, ინჟინერ-ტექნიკური მუშაკებისა და მოსამსახურეებისაგან.

საოლქო საარჩევნო კომისიის მდივანი — **ალიევა** ანეკი ლევანის ასული — თბილისის 93-ე საშუალო სკოლის პედაგოგთა კოლექტივისაგან.

საოლქო საარჩევნო კომისიის წევრები:

ბლიაძე იოსელა მიხეილის ასული — საფეიქრო და მსუბუქი მრეწველობის მუშაკთა პროფკავშირის თბილისის სამოდელო ფეხსაცმლის ფაბრიკის პირველადი ორგანიზაციისაგან;

ეგიაზარიანი სურენ ტიგრანის ძე — თბილისის შაუმიანის სახელობის სომხური დრამატული თეატრის კოლექტივისაგან;

გორმოიოვა ლუდმილა სიმონის ასული — თბილისის პურეული პროდუქტების კომბინატის მუშების, ინჟინერ-ტექნიკური მუშაკებისა და მოსამსახურეებისაგან;

კაკუტია იამზე ვარლამის ასული — თბილისის ტრიკოტაჟ-გალანტერიის საწარმოს გაერთიანების დოსაფის პირველადი ორგანიზაციისაგან;

კონტრაძე სიმონ ეგნატეს ძე —მშენებლობისა და საშენ მასალათა მრეწველობის მუშაკების პროფკავშირის თბილისის კერამიკული კომბინატის პირველადი ორგანიზაციისაგან;

მარიდაშვილი ჯემალ ალექსის ძე — თბილისის მეთაური ქარხანა „მიკროძრავის“ მუშების, ინჟინერ-ტექნიკური მუშაკებისა და მოსამსახურეებისაგან;

მაჩაიძე ნორა კონსტანტინეს ასული — თბილისის ავეჯის საწარმოო გაერთიანება „განთიადის“ მუშების, ინჟინერ-ტექნიკური მუშაკებისა და მოსამსახურეებისაგან;

ვალიევა თებრონე ვლადიმერის ასული — წყნეთის № 12 სამკერვალო ფაბრიკის მუშების, ინჟინერ-ტექნიკური მუშაკებისა და მოსამსახურეებისაგან;

მიქაძე ნათელა შალვას ასული — თბილისის № 3 მექანიკური ქარხნის დოსაფის პირველადი ორგანიზაციისაგან;

მოიოლშვილი ავთანდილ ვლადიმერის ძე — თბილისის საწარმოო გაერთიანება „ელექტროხელსაწყოს“ მუშების, ინჟინერ-ტექნიკური მუშაკებისა და მოსამსახურეებისაგან;

ნადირაძე მზია ვასილის ასული — თბილისის ფეხსაცმლის საწარმოო გაერთიანება „ისნის“ დოსაფის პირველადი ორგანიზაციისაგან;

ფრუიძე ირაკლი ბაქარის ძე — საქართველოს ალკკ ქ. თბილისის ორგანიზაციის 26 კომისრის სახელობის რაიონული ორგანიზაციისაგან;

ჩუფინოვა მარიამ ნიკოლოზის ასული — ადგილობრივი მრეწველობისა და კომუნალურ-საყოფაცხოვრებო საწარმოების მუშათა პროფკავშირის თბილისის სათამაშოების საწარმოო გაერთიანება „სხვარულის“ პირველადი ორგანიზაციისაგან;

№ 165 თბილისის ორჯონიკიძის საარჩევნო ოლქი

საოლქო საარჩევნო კომისიის თავმჯდომარე — **ავალიანი** მერაბ დავითის ძე — ქ. თბილისის ორჯონიკიძის რაიონის კომუნისტური ორგანიზაციისაგან.

საოლქო საარჩევნო კომისიის თავმჯდომარის მოადგილე — **ანთელავა** გივი მალაქიას ძე — რესპუბლიკის კლინიკური ინფექციური საავადმყოფოს კოლექტივისაგან.

საოლქო საარჩევნო კომისიის მდივანი — **შებურიშვილი** ლონდა შალვას ასული განათლების, უმაღლესი სკოლისა და სამეცნიერო დაწესებულებების მუშაკთა პროფკავშირის თბილისის 161-ე საშუალო სკოლის პირველადი ორგანიზაციისაგან.

საოლქო საარჩევნო კომისიის წევრები:

ახალაძე ბაღრი გიორგის ძე— საქართველოს ალკკ საქართველოს ლენინის სახელობის პოლიტექნიკური ინსტიტუტის პირველადი ორგანიზაციისაგან;

გოგინაშვილი მარინე გიორგის ასული—თბილისის საშენ მასალათა კომბინატის მუშების, ინჟინერ-ტექნიკური მუშაკებისა და მოსამსახურეებისაგან;

ვალიევა თებრონე ვლადიმერის ასული — ფეხსაცმლის ფაბრიკის მუშების, ინჟინერ-ტექნიკური მუშაკებისა და მოსამსახურეებისაგან;

ჩალოევა მერი ნიკოლოზის ასული — თბილისის საგამომცემლო-პოლიგრაფიული გაერთიანება „განათლების“ მუშების, ინჟინერ-ტექნიკური მუშაკებისა და მოსამსახურეებისაგან;

ჩადუნელი თამარ ნიკოლოზის ასული — თბილისის საიუველირო ქარხნის დოსაფის პირველადი ორგანიზაციისაგან;

ჭანტურია ნონა მიხეილის ასული, — თბილისის პარფიუმერიაკოსმეტიკის ფაბრიკა „ივერიის“ მუშების, ინჟინერ-ტექნიკური მუშაკებისა და მოსამსახურეებისაგან;

ჭავახიშვილი ნინო ალექსანდრეს ასული — საქართველოს სსრ მეცნიერებათა აკადემიის თბილისის ენქიმიურ-ტექნიკური მორფოლოგიის სამეცნიერო-კვლევითი ინსტიტუტის კოლექტივისაგან;

ჭიბლაშვილი გივი ომანის ძე — თბილისის სსრ კავშირის 50-ე წლისთავის სახელობის საწარმოო-გაერთიანების მუშების, ინჟინერ-ტექნიკური მუშაკებისა და მოსამსახურეებისაგან.

ჯიქია ელისო ბიჭიკოს ასული — თბილისის კამეოლ-მუდის კომბინატ „საბჭოთა საქართველოს“ მუშების, ინჟინერ-ტექნიკური მუშაკებისა და მოსამსახურეებისაგან.

№ 167 ამბროლაურის საარჩევნო ოლქი

საოლქო საარჩევნო კომისიის თავმჯდომარე — **შარაბიძე** ავთანდილ ეალერიანის ძე — ამბროლაურის რაიონული კომუნისტური ორგანიზაციისაგან.

საოლქო საარჩევნო კომისიის თავმჯდომარის მოადგილე — **თუთიხანი** ვალერი ალექსანდრეს ძე — საქართველოს ალკკ ცაგერის რაიონული ორგანიზაციისაგან.

საოლქო საარჩევნო კომისიის მდივანი — **მიქაუტაძე** როლანდ ასკალოზის ძე კულტურის მუშაკთა პროფკავშირის ამბროლაურის რაიონული ორგანიზაციისაგან.

საოლქო საარჩევნო კომისიის წევრები:

ახვლედიანი ცისანა ბეგლარის ასული — კულტურის მუშაკთა პროფკავშირის ახალციხის რაიონული ორგანიზაციისაგან;

გავაშვილი მარინე ზურაბის ასული — ადიგენის საბჭოთა მეურნეობის მუშა-მოსამსახურეებისაგან;

გაჩეჩილაძე მერი ალექსის ასული — ახალციხის რაიონის აგარის მერძევეობა-მებოსტნეობის საბჭოთა მეურნეობის მუშა-მოსამსახურეებისაგან;

გელაშვილი ვალერიან ეროდიონის ძე — ახალციხის რაიონის აქატ-დიატომიტის მაღაროთასამმართველოს მუშა-მოსამსახურეებისაგან;

ინასარიძე ლილი გიორგის ასული —— ახალციხის რაიონის სოფელ მესხის ლენინის სახელობის კოლმეურნეობის კოლმეურნეებისაგან;

კვიანი ნოდარ ვართანის ძე — ახალციხის საბინაო კომუნალურ საწარმოთა კომბინატის მუშა-მოსამსახურეებისაგან;

ყურტანიძე გოდერძი შალვას ძე — სახელმწიფო დაწესებულებების მუშაკთა პროფკავშირის ბორჯომის რაიონული ორგანიზაციისაგან;

მამასახლისაშვილი ლონდა გიორგის ასული — საქართველოს ალკკ ადიგენის რაიონის სოფელ ხელისუფალი ლიანა ალექსანდრეს ასული — თბილისის უნივერმაღის საწარმოო კომბინატის მუშა-მოსამსახურეებისაგან;

ხუჯაძე რომან ალექსანდრეს ძე — თბილისის ცეკავშირის კოოპერაციული ტექნიკუმის პირველადი კომუნისტური ორგანიზაციისაგან;

სილაგაძე მურთაზ ევგენის ძე — ცაგერის რაიონის სოფელ ლაჯანის კოლმეურნეობის კოლმეურნეებისაგან;

სხირტლაძე პაველ ილარიონის ძე — ონის რაიონის სორის საბჭოთა მეურნეობის მუშა-მოსამსახურეებისაგან;

ჯობაძე იზოლდა ბენედიქტეს ასული — ამბროლაურის რაიონის სოფელ ბოსტანის კოლმეურნეობის კოლმეურნეებისაგან;

№ 168 ახალქალაქის საარჩევნო ოლქი

საოლქო საარჩევნო კომისიის თავმჯდომარე — **შუდაროვი** გივი სერგის ძე — ახალქალაქის რაიონული კომუნისტური ორგანიზაციისაგან.

საოლქო საარჩევნო კომისიის მდივანი — **ლეკიშვილი** ნიკოლოზ მიხეილის ძე — ქ. თბილისის პირველი მაისის რაიონული კომუნისტური ორგანიზაციისაგან.

საოლქო საარჩევნო კომისიის წევრები:

აბრამიშვილი თეიმურაზ შოთას ძე — საქართველოს სსრ მშენებლობის სამინისტროს № 13 ტრესტის № 1 სამშენებლო სამმართველოს მუშების, ინჟინერ-ტექნიკური მუშაკებისა და მოსამსახურეებისაგან.

გივაშვილი შალვა რევაზის ძე — საქართველოს ალკკ საწარმოო გაერთიანება „თბილკოდდიტერის“ პირველადი ორგანიზაციისაგან;

ვინოგრადოვი სერგი პეტრეს ძე — კულტურის მუშაკთა პროფკავშირის თბილისის მოზარდმაყურებელთა რუსული დრამატული თეატრის პირველადი ორგანიზაციისაგან;

კალიაშვილი დალი ვახტანგის ასული — კავკასიის რკინიგზის ტრანსპორტის სახელმწიფო საპროექტო-საძიებო ინსტიტუტის ინჟინერ-ტექნიკური მუშაკებისა და მოსამსახურეებისაგან;

ჯიქია ელისო ბიჭიკოს ასული — თბილისის კამეოლ-მუდის კომბინატ „საბჭოთა საქართველოს“ მუშების, ინჟინერ-ტექნიკური მუშაკებისა და მოსამსახურეებისაგან.

№ 169 ახალციხის საარჩევნო ოლქი

საოლქო საარჩევნო კომისიის თავმჯდომარე — **ქაჯაია** მერაბ მუსას ძე — ახალციხის რაიონული კომუნისტური ორგანიზაციისაგან.

საოლქო საარჩევნო კომისიის თავმჯდომარის მოადგილე — **ჩადუნელი** ზაურ სერგის ძე — ამერკავკასიის რკინიგზის ხაშურის საკადრო დეპოს მუშა-მოსამსახურეებისაგან.

საოლქო საარჩევნო კომისიის მდივანი — **ბალასანიანი** ელმირა პოოლოსის ასული—საქართველოს ალკკ ახალციხის რაიონული ორგანიზაციისაგან.

საოლქო საარჩევნო კომისიის წევრები:

ალშანოვი ლატიფ მაჰმუდ ოღლი — ბოლნისის რაიონის ქვეშის მექანიზაციისა-მერძევეობის საბჭოთა მეურნეობის მუშა-მოსამსახურეებისაგან;

ალადაგერდიევა თამაშ გუმბათ ყზი — მარნეულის მექანიზაციისა-ფიზიკის საბჭოთა მეურნეობის მუშა-მოსამსახურეებისაგან;

იავუბოვი ახმედ სადრადინ ოღლი — მარნეულის რაიონის მუდანლოს სპეციალიზებული საბჭოთა მეურნეობის მუშა-მოსამსახურეებისაგან;

მანთაშვილი არტემ გრიგოლის ძე — „საქსოფლტექნიკის“ სახელმწიფო კომიტეტის ბოლნისის რაიონული განყოფილების მუშა-მოსამსახურეებისაგან;

ნაბიევი მუსტაფა ომარ ოღლი — მარნეულის არამადნეული მასალების ქარხნის მუშა-მოსამსახურეებისაგან;

ნაგიევი ვალეხ გასან ოღლი— მარნეულის რაიონის მებოსტნეობა მერძევეობის საბჭოთა მეურნეობა „მეგობრობის“ მუშა-მოსამსახურეებისაგან;

უუეუნაშვილი დარო ირაკლის ასული — მარნეულის რაიონის წერეთლის მებოსტნეობის საბჭოთა მეურნეობის მუშა-მოსამსახურეებისაგან;

ტანრივერდიევა ტუკაზბან მამედალი ყზი — სოფლის მეურნეობისა და დამზადების მუშაკთა პროფკავშირის ბოლნისის რაიონული ორგანიზაციისაგან;

ქობულაძე ლიანა დავითის ასული — ბოლნისის მეცენატობის საბჭოთა მეურნეობის პირველადი კომუნისტური ორგანიზაციისაგან;

ალადაგერდიევა თამაშ გუმბათ ყზი — მარნეულის მექანიზაციისა-ფიზიკის საბჭოთა მეურნეობის მუშა-მოსამსახურეებისაგან;

ოვაკიმიანი ანა არტემის ასული — მანქანათმშენებლობის მუშაკთა პროფკავშირის ბათუმის საყოფაცხოვრებო მანქანათმშენებლობის ქარხნის პირველადი ორგანიზაციისაგან;

ოვჩარენკო ლუდმილა ანატოლის ასული — ბათუმის ნავთობგადასამუშავებელი ქარხნის მუშა-მოსამსახურეებისაგან;

ტებიძე მანანა შოთას ასული — ხელვაჩაურის რაიონის სოფელ მეჯინისწყლის კოლმეურნეობის კოლმეურნეებისაგან;

ჩხაიძე ზაურ გრამიტონის ძე — ბათუმის სახლთან ნაუსადგურის მუშების, ინჟინერ-ტექნიკური მუშაკებისა და მოსამსახურეებისაგან;

ჩიტაშვილი ალიოშა ალიოშას ძე — ბოლნისის რაიონული კომუნისტური ორგანიზაციისაგან.

საოლქო საარჩევნო კომისიის წევრები:

ალშანოვი ლატიფ მაჰმუდ ოღლი — ბოლნისის რაიონის ქვეშის მექანიზაციისა-მერძევეობის საბჭოთა მეურნეობის მუშა-მოსამსახურეებისაგან;

ალადაგერდიევა თამაშ გუმბათ ყზი — მარნეულის მექანიზაციისა-ფიზიკის საბჭოთა მეურნეობის მუშა-მოსამსახურეებისაგან;

ოვაკიმიანი ანა არტემის ასული — მანქანათმშენებლობის მუშაკთა პროფკავშირის ბათუმის საყოფაცხოვრებო მანქანათმშენებლობის ქარხნის პირველადი ორგანიზაციისაგან;

ოვჩარენკო ლუდმილა ანატოლის ასული — ბათუმის ნავთობგადასამუშავებელი ქარხნის მუშა-მოსამსახურეებისაგან;

ტებიძე მანანა შოთას ასული — ხელვაჩაურის რაიონის სოფელ მეჯინისწყლის კოლმეურნეობის კოლმეურნეებისაგან;

ჩხაიძე ზაურ გრამიტონის ძე — ბათუმის სახლთან ნაუსადგურის მუშების, ინჟინერ-ტექნიკური მუშაკებისა და მოსამსახურეებისაგან;

ჩიტაშვილი ალიოშა ალიოშას ძე — ბოლნისის რაიონული კომუნისტური ორგანიზაციისაგან.

საოლქო საარჩევნო კომისიის წევრები:

ახვლედიანი ცისანა ბეგლარის ასული — კულტურის მუშაკთა პროფკავშირის ახალციხის რაიონული ორგანიზაციისაგან;

გავაშვილი მარინე ზურაბის ასული — ადიგენის საბჭოთა მეურნეობის მუშა-მოსამსახურეებისაგან;

გაჩეჩილაძე მერი ალექსის ასული — ახალციხის რაიონის აგარის მერძევეობა-მებოსტნეობის საბჭოთა მეურნეობის მუშა-მოსამსახურეებისაგან;

გელაშვილი ვალერიან ეროდიონის ძე — ახალციხის რაიონის აქატ-დიატომიტის მაღაროთასამმართველოს მუშა-მოსამსახურეებისაგან;

ინასარიძე ლილი გიორგის ასული —— ახალციხის რაიონის სოფელ მესხის ლენინის სახელობის კოლმეურნეობის კოლმეურნეებისაგან;

კვიანი ნოდარ ვართანის ძე — ახალციხის საბინაო კომუნალურ საწარმოთა კომბინატის მუშა-მოსამსახურეებისაგან;

ყურტანიძე გოდერძი შალვას ძე — სახელმწიფო დაწესებულებების მუშაკთა პროფკავშირის ბორჯომის რაიონული ორგანიზაციისაგან;

მამასახლისაშვილი ლონდა გიორგის ასული — საქართველოს ალკკ ადიგენის რაიონის სოფელ ხელისუფალი ლიანა ალექსანდრეს ასული — თბილისის ენქიმიურ-ტექნიკური მორფოლოგიის სამეცნიერო-კვლევითი ინსტიტუტის კოლექტივისაგან;

ჭიბლაშვილი გივი ომანის ძე — თბილისის სსრ კავშირის 50-ე წლისთავის სახელობის საწარმოო-გაერთიანების მუშების, ინჟინერ-ტექნიკური მუშაკებისა და მოსამსახურეებისაგან.

ჯიქია ელისო ბიჭიკოს ასული — თბილისის კამეოლ-მუდის კომბინატ „საბჭოთა საქართველოს“ მუშების, ინჟინერ-ტექნიკური მუშაკებისა და მოსამსახურეებისაგან.

№ 170 ბათუმის საარჩევნო ოლქი

საოლქო საარჩევნო კომისიის თავმჯდომარე — **ფათლაძე** ანანი შაიხის ძე — აჭარის საოლქო კომუნისტური ორგანიზაციისაგან.

საოლქო საარჩევნო კომისიის თავმჯდომარის მოადგილე — **აჩუგბა** ვარდო შაბანის ასული — ხელვაჩაურის რაიონის სოფელ ურეხის კოლმეურნეობის კოლმეურნეებისაგან.

საოლქო საარჩევნო კომისიის მდივანი — **დონდოლაძე** ელეონორა დავითის ასული — ბათუმის 21-ე საშუალო სკოლის პედაგოგიური ორგანიზაციისაგან.

საოლქო საარჩევნო კომისიის წევრები:

ადეიშვილი ლევან ალექსანდრეს ძე — საქართველოს ალკკ ბათუმის საქალაქო ორგანიზაციისაგან;

ალექსანდრიდი სტავრო ევანგელის ძე — ხელვაჩაურის რაიონის სოფელ ახალშენის კოლმეურნეობის კოლმეურნეებისაგან;

ბასლაძე ლილი ვეფის ასული — ხელვაჩაურის რაიონის „ბელოზერსკის რაიონის“ სახელმის სანაშენე მეცხოველეობის საბჭოთა მეურნეობის მუშა-მოსამსახურეებისაგან;

გოგუა დარეჯან იაშას ასული — სახელმწიფო ვაჭრობისა და სამომხმარებლო კოოპერაციის მუშაკთა პროფკავშირის „ბათუმვაჭრობის“ პირველადი ორგანიზაციისაგან;

გორდიენკო ირინე ევგენის ასული — საქართველოს ალკკ საქართველოს საზღვაო სანაოსნოს პირველადი ორგანიზაციისაგან;

დობორჯგინიძე როლანდ ტიტეს ძე — ბათუმის ტყავის საწარმოო გაერთიანების პირველადი კომუნისტური ორგანიზაციისაგან;

კეკენაძე გიორგი უშანგის ძე — ბათუმის ელექტრომექანიკური ქარხნის პირველადი კომუნისტური ორგანიზაციისაგან;

კუკულაძე რამაზ ტარიელის ძე — საქართველოს სსრ მშენებლობის სამინისტროს № 5 საერთოსამშენებლო ტრესტის მუშების, ინჟინერ-ტექნიკური მუშაკებისა და მოსამსახურეებისაგან;

მურადიანი ანა არტემის ასული — მანქანათმშენებლობის მუშაკთა პროფკავშირის ბათუმის საყოფაცხოვრებო მანქანათმშენებლობის ქარხნის პირველადი ორგანიზაციისაგან;

ოვჩარენკო ლუდმილა ანატოლის ასული — ბათუმის ნავთობგადასამუშავებელი ქარხნის მუშა-მოსამსახურეებისაგან;

ტებიძე მანანა შოთას ასული — ხელვაჩაურის რაიონის სოფელ მეჯინისწყლის კოლმეურნეობის კოლმეურნეებისაგან;

ჩხაიძე ზაურ გრამიტონის ძე — ბათუმის სახლთან ნაუსადგურის მუშების, ინჟინერ-ტექნიკური მუშაკებისა და მოსამსახურეებისაგან;

ჩიტაშვილი ალიოშა ალიოშას ძე — ბოლნისის რაიონული კომუნისტური ორგანიზაციისაგან.

№ 171 ბოლნისის საარჩევნო ოლქი

საოლქო საარჩევნო კომისიის თავმჯდომარე — **სეიდოვა** ლამარა ქემალ ყზი — ბოლნისის რაიონის თამარისის მეფრინველეობის ფაბრიკის მუშა-მოსამსახურეებისაგან.

საოლქო საარჩევნო კომისიის თავმჯდომარის მოადგილე — **მამედოვი** მასიმ მანსირ ოღლი — მარნეულის რაიონის სადახლოს მეთამბაქოეობის საბჭოთა მეურნეობის პირველადი კომუნისტური ორგანიზაციისაგან.

საოლქო საარჩევნო კომისიის მდივანი — **ალიევი** ბაირამ ალის ძე — ბოლნისის რაიონული კომუნისტური ორგანიზაციისაგან.

საოლქო საარჩევნო კომისიის წევრები:

ალშანოვი ლატიფ მაჰმუდ ოღლი — ბოლნისის რაიონის ქვეშის მექანიზაციისა-მერძევეობის საბჭოთა მეურნეობის მუშა-მოსამსახურეებისაგან;

ალადაგერდიევა თამაშ გუმბათ ყზი — მარნეულის მექანიზაციისა-ფიზიკის საბჭოთა მეურნეობის მუშა-მოსამსახურეებისაგან;

ოვაკიმიანი ანა არტემის ასული — მანქანათმშენებლობის მუშაკთა პროფკავშირის ბათუმის საყოფაცხოვრებო მანქანათმშენებლობის ქარხნის პირველადი ორგანიზაციისაგან;

ოვჩარენკო ლუდმილა ანატოლის ასული — ბათუმის ნავთობგადასამუშავებელი ქარხნის მუშა-მოსამსახურეებისაგან;

ტებიძე მანანა შოთას ასული — ხელვაჩაურის რაიონის სოფელ მეჯინისწყლის კოლმეურნეობის კოლმეურნეებისაგან;

ჩხაიძე ზაურ გრამიტონის ძე — ბათუმის სახლთან ნაუსადგურის მუშების, ინჟინერ-ტექნიკური მუშაკებისა და მოსამსახურეებისაგან;

ჩიტაშვილი ალიოშა ალიოშას ძე — ბოლნისის რაიონული კომუნისტური ორგანიზაციისაგან.

საოლქო საარჩევნო კომისიის წევრები:

ალიევა ეკატერინე ალექსანდრეს ასული — ბოლნისის „ბოლნისის ბოლნეულის“ ბოლნისის ბოლ

საქართველოს სსრ უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმის ბრძანებულება

საქართველოს სს რესპუბლიკისაგან სსრ კავშირის მეათე მოწვევის უმაღლესი საბჭოს ეროვნებათა საბჭოს არჩევნების საოლქო საარჩევნო კომისიების უფლებამოსილების დამტკიცების შესახებ

ეროვნული ბიბლიოთეკა

(დასასრული)

თავართქილაძე ოსმან შუქრის ძე — მედის რაიონის სოფელ ცხმორისის კოლმეურნეობის კოლმეურნეებისაგან;

პაროცდი სოფიო თევდორეს ასული — ქობულეთის რაიონის სოფელ ზედა კვირიკეს კოლმეურნეობის კოლმეურნეებისაგან.

სოლომონიძე გუგული ახმედის ასული — ხულოს რაიონის სოფელ ოქროფაშვილების კოლმეურნეობის კოლმეურნეებისაგან;

ცეცხლაძე ეუფემია ზიხნის ასული — სოფლის მეურნეობის მუშაკთა პროფკავშირის ქუთაისის რაიონული ორგანიზაციისაგან;

ცინარიძე ეთერ შერფის ასული — წითელი ჯვრის საზოგადოების შუახევის რაიონული ორგანიზაციისაგან;

ხავთასი ია გურამის ასული — მედიცინის მუშაკთა პროფკავშირის ქობულეთის რაიონული საწინააღმდეგო პირველადი ორგანიზაციისაგან.

№ 178 ქუთაისის საარჩევნო ოლქი

საოლქო საარჩევნო კომისიის თავმჯდომარე — **ვაშაკიძე** ბორის ილიას ძე — გ. კ. ორჯონიკიძის სახელობის ქუთაისის საავტომობილო ქარხნის მუშების, ინჟინერ-ტექნიკური მუშაკებისა და მოსამსახურეებისაგან;

საოლქო საარჩევნო კომისიის თავმჯდომარის მოადგილე — **გუბელაძე** აქტაბარინა სამსონის ასული — საქართველოს კომპარტიის ქუთაისის საქალაქო კომიტეტის აპარატის პირველადი კომუნისტური ორგანიზაციისაგან;

საოლქო საარჩევნო კომისიის მდივანი — **რუხაძე** თინათინ ნიოფიტეს ასული — მედიცინის მუშაკთა პროფკავშირის ქუთაისის საქალაქო ორგანიზაციისაგან.

საოლქო საარჩევნო კომისიის წევრები:

აბესაძე ამირან გრიგოლის ძე — საქართველოს ალკკ ქუთაისის საქალაქო ორგანიზაციისაგან;

აბესაძე რუბენ აკაკის ძე — ქუთაისის იდგილობრივი მრეწველობის საწარმოო გაერთიანების მუშა-მოსამსახურეებისაგან;

მედიაშვილი ლარგო აბესალომის ძე — განათლების, უმაღლეს სასწავლებელთა და სამეცნიერო დაწესებულებების მუშაკთა პროფკავშირის ქუთაისის საქალაქო ორგანიზაციისაგან;

ბურჭალაძე მაგული ალექსანდრეს ასული — ქუთაისის სამკერვალო საწარმოო გაერთიანება „გელათის“ მუშა-მოსამსახურეებისაგან;

დარახველიძე ეთერ პავლეს ასული — დისაფის ქუთაისის საქალაქო ორგანიზაციისაგან;

ერაძე იროდი იულოს ძე — ქვების მრეწველობის მუშაკთა პროფკავშირის ქუთაისის მინის ტარის ქარხნის პირველადი ორგანიზაციისაგან;

ვასაძე სალისულთან ვასილის ძე — ქუთაისის საკონსერვო ქარხნის მუშა-მოსამსახურეებისაგან;

ზირაქიძე დალი ალექსანდრეს ასული — წითელი ჯვრის საზოგადოების ქუთაისის საქალაქო ორგანიზაციისაგან;

თორთლაძე ნათელა შალვას ასული — ქუთაისის მე-4 საშუალო სკოლის პედაგოგიური კოლექტივისაგან;

ისიანი მანონ პეტრეს ასული — ქუთაისის პუროკომბინატის მუშა-მოსამსახურეებისაგან;

ჭუმბურიძე თენგიზ ოთარის ძე — თბილისის ზ. ფალიაშვილის სახელობის ოპერისა და ბალეტის სახელმწიფო აკადემიური თეატრის ქუთაისის ფილიალის კოლექტივისაგან;

ხატარიძე ლეილა გიორგის ასული — ქუთაისის ტყავის ფეხსაცმლის კომბინატის მუშა-მოსამსახურეებისაგან.

№ 179 მახარაძის საარჩევნო ოლქი

საოლქო საარჩევნო კომისიის თავმჯდომარე — **ულენტი** მაყვალა ვლადიმერის ასული — მახარაძის რაიონული კომუნისტური ორგანიზაციისაგან.

საოლქო საარჩევნო კომისიის თავმჯდომარის მოადგილე — **ცინცაძე** ჯონი შოთას ძე — კულტურის მუშაკთა პროფკავშირის ლანჩხუთის რაიონული ორგანიზაციისაგან.

საოლქო საარჩევნო კომისიის მდივანი — **ბაბალაძე** ნინელა ბორის ასული — ტყიბულის ფაბრიკის ბუღალტერ-ტექნიკური მუშაკებისა და მოსამსახურეებისაგან.

საოლქო საარჩევნო კომისიის წევრები:

გერასიმოვა ლუდმილა პავლეს ასული — ლაითურის ჩაის საბჭოთა მეურნეობა-ტექნიკუმის მუშა-მოსამსახურეებისაგან;

გოგოლაძე სოსო გრიგოლის ძე — ჩოხატაურის რაიონის სოფელ შუა განახლების კოლმეურნეობის კოლმეურნეებისაგან;

კალანდაძე რევაზ ბენიამინის ძე — ლანჩხუთის საკონსერვო ქარხნის მუშა-მოსამსახურეებისაგან;

კეშელავა კუკური რომანის ძე — ჩოხატაურის სასურსათო კომბინატის მუშა-მოსამსახურეებისაგან;

კოლაძე დალი ბორისის ასული — ქალაქ მახარაძის კოლმეურნეობის კოლმეურნეებისაგან;

ლორია ლილი პოლიკარპეს ასული — ჩოხატაურის რაიონის გოგოლესუბნის რვაწლიანი სკოლის პედაგოგთა კოლექტივისაგან;

მენაბდე ზურაბ დავითის ძე — საქართველოს ალკკ მახარაძის რაიონული ორგანიზაციისაგან;

მურუსიძე გრიგოლ ეროსტის ძე — ანსუფლის ჩაისა და სუბტროპიკული კულტურების საკავშირო სამეცნიერო-კვლევითი ინსტიტუტის კოლექტივისაგან;

ორაგველიძე ქეთევან მიხეილის ასული — ლანჩხუთის რაიონის სოფელ შუახუთის კოლმეურნეობის კოლმეურნეებისაგან;

სკამკოჩაშვილი ლატავრა იაგორის ასული — მახარაძის რაიონის სოფელ დვაბზუს კოლმეურნეობის კოლმეურნეებისაგან;

უგრეხელიძე რუსუდან ჭიპიკოს ასული — ლანჩხუთის რაიონული სანეპიდსადგურის კოლექტივისაგან;

შეწირული არკადი ანტონის ძე — მახარაძის კვების მრეწველობის ტექნიკუმის პედაგოგთა კოლექტივისაგან.

№ 180 მცხეთის საარჩევნო ოლქი

საოლქო საარჩევნო კომისიის თავმჯდომარე — **ვარეიშვილი** მიხეილ ნესტორის ძე — გაერთიანება „საქსოფლრემონტის“ დიღმის მეთაური ქარხნის მუშების, ინჟინერ-ტექნიკური მუშაკებისა და მოსამსახურეებისაგან.

საოლქო საარჩევნო კომისიის თავმჯდომარის მოადგილე — **ფეიქრიშვილი** მარიამ ივანეს ასული — კასპის რაიონული კომუნისტური ორგანიზაციისაგან.

საოლქო საარჩევნო კომისიის მდივანი — **ხაგინაშვილი** მარიამ გიორგის ასული — სახელმწიფო დაწესებულებების მუშაკთა პროფკავშირის მცხეთის რაიონული ორგანიზაციისაგან.

საოლქო საარჩევნო კომისიის წევრები:

გორჯელაძე ნოდარ ნიკოლოზის ძე — კასპის რაიონის სოფელ ქვემო ჭალის სტალინის სახელობის კოლმეურნეობის კოლმეურნეებისაგან;

დარბაისელი გიორგი ესტატეს ძე — ქარხანა „ელექტროავტომატის“ მუშების, ინჟინერ-ტექნიკური მუშაკებისა და მოსამსახურეებისაგან;

კარანაშვილი მაყვალა მიხეილის ასული — კასპის სახალხო დეპუტატთა რაიონული საბჭოს აღმასკომის პირველადი კომუნისტური ორგანიზაციისაგან;

მუაკი ალექსანდრე დავითის ძე — მცხეთის ქარხანა „მრეწველის“ მუშების, ინჟინერ-ტექნიკური მუშაკებისა და მოსამსახურეებისაგან;

ოდიშვილი ნანული ივანეს ასული — მცხეთის რაიონის გლდანის ტერიტორიული კომუნისტური ორგანიზაციისაგან;

პატაშური ეთერ ივანეს ასული — სახელმწიფო ვეტერინარიისა და სამომხმარებლო კოოპერაციის მუშაკთა პროფკავშირის მცხეთის რაიკოოპკავშირის პირველადი ორგანიზაციისაგან;

ქიტესაშვილი ანზორ არჩილის ძე — თიანეთის რაიონული კომუნისტური ორგანიზაციისაგან;

ჩალიხური ვახტანგ გიორგის ძე — კასპის ცემენტ-მიფერის კომბინატის მუშების, ინჟინერ-ტექნიკური მუშაკებისა და მოსამსახურეებისაგან;

ჭიკაძე მაგდანა სიმონის ასული — მცხეთის საცდელი მევენახეობის საბჭოთა მეურნეობის მანქანა-საცდელი სადგურის მუშა-მოსამსახურეებისაგან;

ხუროშვილი ზურაბ ალექსანდრეს ძე — კასპის რაიონის ოქმის მევენახეობის საბჭოთა მეურნეობის მუშა-მოსამსახურეებისაგან;

ჯაბანაშვილი ნელი მიხეილის ასული — თიანეთის მეფრინველეობის ფაბრიკის მუშა-მოსამსახურეებისაგან;

ჯიმშიტაშვილი ზაურ ლეონის ძე — თიანეთის რაიონის ახალსოფლის მეცხოველეობის საბჭოთა მეურნეობის მუშა-მოსამსახურეებისაგან;

№ 181 ოჩამჩირის საარჩევნო ოლქი

საოლქო საარჩევნო კომისიის თავმჯდომარე — **ბერულავა** ბორის კირილეს ძე — ოჩამჩირის რაიონის სოფელ ბესლახების მახარაძის სახელობის კოლმეურნეობის კოლმეურნეებისაგან.

საოლქო საარჩევნო კომისიის თავმჯდომარის მოადგილე — **აშუბა** ნუგზარ ნურის ძე — საქართველოს ალკკ კომკავშირის ოჩამჩირის რაიონული ორგანიზაციისაგან.

საოლქო საარჩევნო კომისიის მდივანი — **ბიგვავა** დიმიტრი ალხასის ძე — ოჩამჩირის რაიონული კომუნისტური ორგანიზაციისაგან.

საოლქო საარჩევნო კომისიის წევრები:

არახამია ნელი ჩაკას ასული — გალის ჩაის საბჭოთა მეურნეობის მუშა-მოსამსახურეებისაგან.

ახვლედიანი გიორგი ალფეზის ძე — ოჩამჩირის № 1 ჩაის ფაბრიკის მუშების, ინჟინერ-ტექნიკური მუშაკებისა და მოსამსახურეებისაგან;

დოლაძე ნაზი პლატონის ასული — ოჩამჩირის რაიონული პოლიკლინიკის სამედიცინო პერსონალისაგან.

კანავალოვი პავლე ეპიფანეს ძე — ოჩამჩირის რაიონის ტამიშის ეთერზეთების საბჭოთა მეურნეობა-ქარხნის პირველადი კომუნისტური ორგანიზაციისაგან;

ლომთაძე ეკატერინე ალექსის ასული — საქართველოს ალკკ რუსთავის მე-2 სამუსიკო სკოლის პირველადი ორგანიზაციისაგან;

მარქაოვი შალვა გეურჩის ძე — რუსთავის ცემენტის ქარხნის ნედლეულის საამქროს მუშების, ინჟინერ-ტექნიკური მუშაკებისა და მოსამსახურეებისაგან;

რატანი მერაბ ნიკიფორეს ძე — რუსთავის აზოტსაფეხბელი ქარხნის მუშების, ინჟინერ-ტექნიკური მუშაკებისა და მოსამსახურეებისაგან;

შტუცი გალინა ვასილის ასული — საქართველოს ალკკ საქართველოს სსრ მშენებლობის სამინისტროს № 1 ტრესტის № 6 სამშენებლო სამმართველოს პირველადი ორგანიზაციისაგან;

ჩერქეზოვი ილია ფეოდორის ძე — გარდაბნის რაიონის ზემო სამგორის სარწყავი სისტემის სამმართველოს მუშა-მოსამსახურეებისაგან;

ძიძიკაშვილი ლალი ანტონის ასული — საქართველოს ალკკ გარდაბნის რაიონის ნორიოს მერძეველობის საბჭოთა მეურნეობის პირველადი ორგანიზაციისაგან;

ხუბეჭიშვილი იზოლდა ალექსანდრეს ასული — წითელი ჯვრის ხაზოგადოების რუსთავის ქიმიური ქარხნის № 2 სანთლის საამქროს პირველადი ორგანიზაციისაგან;

ჯავშანაშვილი ნუნუ შალვას ასული — გარდაბნის რაიონის მუხროვანის მერძეველობა-მებოსტნეობის საბჭოთა მეურნეობის მუშა-მოსამსახურეებისაგან.

№ 183 სამტრედიის საარჩევნო ოლქი

საოლქო საარჩევნო კომისიის თავმჯდომარე — **ბაღდავაძე** დავით სიმონის ძე — საქართველოს სსრ სასოფლო მშენებლობის სამინისტროს სამტრედიის № 25 მოძრავი მექანიზებული კოლონის პირველადი კომუნისტური ორგანიზაციისაგან.

საოლქო საარჩევნო კომისიის თავმჯდომარის მოადგილე — **გიორგაძე** შიო მიტროფანეს ძე — ვანის რაიონული კომუნისტური ორგანიზაციისაგან.

საოლქო საარჩევნო კომისიის მდივანი — **გრიგოლია** ანზორ პეტრეს ძე — კულტურის მუშაკთა პროფკავშირის სამტრედიის რაიონული ორგანიზაციისაგან.

საოლქო საარჩევნო კომისიის წევრები:

ახალაძე დუშიკო ივანეს ძე — დაბა მაიაკოვსკის კოლმეურნეობის პირველადი პარტიული ორგანიზაციისაგან;

ბუბუტეიშვილი იური ივანეს ძე — საქართველოს ალკკ მაიაკოვსკის რაიონის სოფელ როხის ლენინის სახელობის კოლმეურნეობის პირველადი ორგანიზაციისაგან;

გამრეკელიძე ზურაბ ბიჭიას ძე — ვანის რაიონის ზენდარის მევენახეობის საბჭოთა მეურნეობის მუშა-მოსამსახურეებისაგან;

ლოგუა ნათელა ვარლამის ასული — წითელი ჯვრის საზოგადოების ოჩამჩირის რაიონული საზოგადოებისაგან;

ნიკოლენკო ნინო გრიგოლის ასული — წითელი ჯვრის საზოგადოების ოჩამჩირის რაიონული საზოგადოებისაგან;

პეტროშინა ლიდია გრიგოლის ასული — ტყვარჩელის № 2 საშუალო სკოლის პედაგოგთა კოლექტივისაგან;

ცაბრია მიმოზა ნიკოლოზის ასული — ოჩამჩირის დოსაფის რაიონული ორგანიზაციისაგან;

ჩადარეიშვილი ლუბა გიორგის ასული — განათლების, უმაღლესი სკოლისა და სამეცნიერო დაწესებულებების მუშაკთა პროფკავშირის ვანის რაიონული ორგანიზაციისაგან;

ჩანტურია გივი პლატონის ძე — სოფლის მეურნეობის მუშაკთა პროფკავშირის გალის რაიონული ორგანიზაციისაგან.

№ 182 რუსთავის საარჩევნო ოლქი

საოლქო საარჩევნო კომისიის თავმჯდომარე — **ხაზარაძე** თეიმურაზ ივანეს ძე — რუსთავის საქალაქო კომუნისტური ორგანიზაციისაგან.

საოლქო საარჩევნო კომისიის თავმჯდომარის მოადგილე — **ქერიმოვი** ქერიმ გუბამთ ოღლი — გარდაბნის კიროვის სახელობის მეთესლეობის საბჭოთა მეურნეობის მუშა-მოსამსახურეებისაგან.

საოლქო საარჩევნო კომისიის მდივანი — **ბარბაქაძე** შალვა კალენიკეს ძე მეტალურგიული მრეწველობის მუშაკთა პროფკავშირის რუსთავის მეტალურგიული ქარხნის პირველადი ორგანიზაციისაგან.

საოლქო საარჩევნო კომისიის წევრები:

აბულაძე კარლო დავითის ძე — მანქანათმშენებლობისა და ხელსაწყოთმშენებლობის მუშაკთა პროფკავშირის რუსთავის ფოლადთუჯსამსმელო ქარხნის პირველადი ორგანიზაციისაგან;

გაჩეჩილაძე მერი კლიმენტის ასული — რუსთავის ქიმიური ბოჭკოს ქარხნის საქმაგი საამქროს მუშების, ინჟინერ-ტექნიკური მუშაკებისა და მოსამსახურეებისაგან;

გეზალოვი ნიზამი ჰუსეინ ოღლი — გარდაბნის მუყაო-რუბროიდის ქარხნის მუშების, ინჟინერ-ტექნიკური მუშაკებისა და მოსამსახურეებისაგან;

იუსუბოვა გულჩიჩაკ ასტან ყზი — გარდაბნის რაიონის ჯანდარის მსხვილფეხარქვანი პირუტყვის სასუქებელი საბჭოთა მეურნეობის მუშა-მოსამსახურეებისაგან;

ლომთაძე ეკატერინე ალექსის ასული — საქართველოს ალკკ რუსთავის მე-2 სამუსიკო სკოლის პირველადი ორგანიზაციისაგან;

მარქაოვი შალვა გეურჩის ძე — რუსთავის ცემენტის ქარხნის ნედლეულის საამქროს მუშების, ინჟინერ-ტექნიკური მუშაკებისა და მოსამსახურეებისაგან;

რატანი ეკატერინე ალექსის ასული — საქართველოს ალკკ რუსთავის აზოტსაფეხბელი ქარხნის მუშების, ინჟინერ-ტექნიკური მუშაკებისა და მოსამსახურეებისაგან;

ფხოველიშვილი ეთერ ფორეს ასული — სიღნაღის რაიონის წნორის მექანიკური ქარხნის მუშა-მოსამსახურეებისაგან;

ყაველაშვილი ვალერიან სიმონის ძე — ლაგოდეხის რაიონის სოფელ შრომის კოლმეურნეობა „ლენინის ანდერძის“ კოლმეურნეებისაგან.

№ 185 ხობის საქალაქო საარჩევნო ოლქი

საოლქო საარჩევნო კომისიის თავმჯდომარე — **მოსკალენკო** ალექსანდრე მიხეილის ძე — აფხაზეთის საოლქო კომუნისტური ორგანიზაციისაგან.

საოლქო საარჩევნო კომისიის თავმჯდომარის მოადგილე — **იობაშვილი** შოთა ალექსანდრეს ძე — გულრიფშის რაიონის სოფელ პირველი ბაგაჟი-აფშათის რუსთაველის სახელობის კოლმეურნეობის კოლმეურნეებისაგან.

საოლქო საარჩევნო კომისიის მდივანი — **ჩუკბარი** ნადეედა ივანეს ასული — საქართველოს ალკკ აფხაზეთის საოლქო ორგანიზაციისაგან.

საოლქო საარჩევნო კომისიის წევრები:

აიბა ვალიკო დასმანის ძე — საქართველოს საკოლმეურნეობათშორისო გემშენაკეთებელი ქარხნის მუშების, ინჟინერ-ტექნიკური მუშაკებისა და მოსამსახურეებისაგან;

არაქელიანი მარიამ ამაიაკის ასული — სოფლის მეურნეობის მუშაკთა პროფკავშირის გულრიფშის რაიონული ორგანიზაციისაგან;

ბებია ევგენი ალექსანდრეს ძე — აფხაზეთის მცენარეთა დაცვის საცდელი სადგურის მეცნიერი მუშაკებისაგან;

ბერულავა ვაჟა ბურდღუს ძე — გულრიფშის დოსაფის რაიონული ორგანიზაციისაგან;

ვლასოვა აროიზა მიხეილის ასული — წითელი ჯვრის საზოგადოების სოხუმის საქალაქო ორგანიზაციისაგან.

ზაქარაია ნუნა ივანეს ასული — გულრიფშის ცენტრალური რაიონული საავადმყოფოს სამედიცინო პერსონალისაგან;

კალანდია თემურ ალექსანდრეს ძე — საქართველოს ალკკ სოხუმის საქალაქო ორგანიზაციისაგან;

მარქარიანი არსენ პავლეს ძე — სოხუმის გაზის აპარატურის ექსპერიმენტული ქარხნის მუშების, ინჟინერ-ტექნიკური მუშაკებისა და მოსამსახურეებისაგან.

მიქაია ნინო იური ასული — — სოხუმის № 7 სტამბის მუშების, ინჟინერტექნიკური მუშაკებისა და მოსამსახურეებისაგან;

ნაჭუყია მარინე კონსტანტინეს ასული — განათლების, უმაღლესი სკოლისა და სამეცნიერო დაწესებულებების მუშაკთა პროფკავშირის სოხუმის საქალაქო ორგანიზაციისაგან;

ძაგნიძე ლამარა გრიგოლის ასული — ვანის ცენტრალური საავადმყოფოს სამედიცინო პერსონალისაგან;

ჯიბლაძე თამარ ზაურის ასული — სამტრედიის საკონსერვო მრეწველობის საწარმოო გაერთიანების მეთაური ქარხნის მუშა-მოსამსახურეებისაგან.

№ 186 სოხუმის სასოფლო საარჩევნო ოლქი

საოლქო საარჩევნო კომისიის თავმჯდომარე — **ლატარია** იური სპირიდონის ძე — აფხაზეთის საოლქო კომუნისტური ორგანიზაციისაგან.

საოლქო საარჩევნო კომისიის თავმჯდომარის მოადგილე — **აიბა** ჰაკობეი კაფოს ძე — გუდაუთის რაიონის სოფელ ლიხნის XXIV პარტყრილების სახელობის კოლმეურნეობის კოლმეურნეებისაგან.

საოლქო საარჩევნო კომისიის მდივანი — **რეკვავა** ძაბული იულიანის ასული სოხუმის რაიონული კომუნისტური ორგანიზაციისაგან.

საოლქო საარჩევნო კომისიის წევრები:

ავალიანი ლაზარე დავითის ძე — საბჭოთა კავშირის ჩაისა და სუბტროპიკულ კულტურების სამეცნიერო-კვლევითი ინსტიტუტის სოხუმის ფილიალის მეცნიერ-ტექნიკური თანამშრომლებისაგან;

ავიძბა ლუბა ბადრის ასული — წითელი ჯვრის საზოგადოების სოხუმის რაიონული ორგანიზაციისაგან;

ბაჩილავა მანანა კუკურის ასული — სოფლის მეურნეობის მუშაკთა პროფკავშირის გაგრის საქალაქო ორგანიზაციისაგან;

ბიბლაია ლავრენტი ლავრენტის ძე — საქართველოს ალკკ სოხუმის რაიონული ორგანიზაციისაგან;

ბეალავა ლონია კირილეს ძე — გაგრის საქალაქო კომუნისტური ორგანიზაციისაგან;

ზოპუნიანი იშხან არუთინის ძე — სოხუმის წისქვილქარხნის მუშების, ინჟინერ-ტექნიკური მუშაკებისა და მოსამსახურეებისაგან;

კიუტი დუსია ჯოტოს ასული — სოხუმის დოსაფის რაიონული ორგანიზაციისაგან;

ოდიშარია ლიანა გიორგის ასული — სოხუმის რაიონის სოფელ ანადარის ედანოვის სახელობის კოლმეურნეობის კოლმეურნეებისაგან;

პანჩიკა კლავდია პავლეს ასული — სოფლის მეურნეობის მუშაკთა პროფკავშირის გაგრის საქალაქო ორგანიზაციისაგან;

ედანოვი ბენიამინ იური ძე — სოხუმის რაიონული პოლიკლინიკის სამედიცინო პერსონალისაგან.

ფრუიძე მეგი შოთას ასული — სოხუმის რაიონის ახალსოფლის საშუალო სკოლის პედაგოგთა კოლექტივისაგან;

ჩაილიანი არუთინ სამველის ძე — გუდაუთის რაიონის სოფელ პრიმორსკოეს ლენინის სახელობის კოლმეურნეობის კოლმეურნეებისაგან.

№ 187 თელავის საარჩევნო ოლქი

საოლქო საარჩევნო კომისიის თავმჯდომარე — **გოტაძე** პლატონ ილარიონის ძე — თელავის რკინაბეტონის ნაკეთობათა ქარხნის მუშა-მოსამსახურეებისაგან.

საოლქო საარჩევნო კომისიის თავმჯდომარის მოადგილე — **ხეთაშვილი** რომეო არჩილის ძე — სახელმწიფო დაწესებულებების მუშაკთა პროფკავშირის ყვარლის რაიონული ორგანიზაციისაგან.

საოლქო საარჩევნო კომისიის მდივანი — **ალბუთაშვილი** თინა ლევანის ასული — ახმეტის მეევნახეობის საბჭოთა მეურნეობის მუშა-მოსამსახურეებისაგან;

ბაგაკაშვილი ბუდგან მახამაშ ძე — ახმეტის რაიონის დუისის ტერიტორიული კომუნისტური ორგანიზაციისაგან;

გურაბანიძე მერი მარკოზის ასული — თელავის რაიონის შალაურის სახელმწიფო სანერგე მეურნეობის მუშა-მოსამსახურეებისაგან;

ზაბელიანი გიორგი გუგულის ძე — თელავის საკონსერვო ქარხნის მუშა-მოსამსახურეებისაგან;

კიკნაძე კლარა ზაქარიას ასული — თელავის სამშობიარო სახლის პირველადი კომუნისტური ორგანიზაციისაგან;

ლეხოვა აროიზა მიხეილის ასული — წითელი ჯვრის საზოგადოების სოხუმის საქალაქო ორგანიზაციისაგან.

ზაქარაია ნუნა ივანეს ასული — გულრიფშის ცენტრალური რაიონული საავადმყოფოს სამედიცინო პერსონალისაგან;

ოქაბრიძე ალექსანდრეს ძე — ოზურგეთის ელექტროსადგურის ელექტროლაბორატორიის ინჟინერ-ტექნიკური მუშაკებისა და მოსამსახურეებისაგან;

ფალავანდიშვილი ალექსანდრეს ძე — ოზურგეთის ელექტროსადგურის ელექტროლაბორატორიის ინჟინერ-ტექნიკური მუშაკებისა და მოსამსახურეებისაგან;

ფოფხაძე ეკატერინე ალექსანდრეს ასული — ოზურგეთის ელექტროსადგურის ელექტროლაბორატორიის ინჟინერ-ტექნიკური მუშაკებისა და მოსამსახურეებისაგან;

ჭანკვეტაძე ალექსანდრეს ძე — ოზურგეთის ელექტროსადგურის ელექტროლაბორატორიის ინჟინერ-ტექნიკური მუშაკებისა და მოსამსახურეებისაგან;

ხუციშვილი ალექსანდრეს ძე — ოზურგეთის ელექტროსადგურის ელექტროლაბორატორიის ინჟინერ-ტექნიკური მუშაკებისა და მოსამსახურეებისაგან;

ჯაფარიძე ალექსანდრეს ძე — ოზურგეთის ელექტროსადგურის ელექტროლაბორატორიის ინჟინერ-ტექნიკური მუშაკებისა და მოსამსახურეებისაგან;

ჯაფარიძე ალექსანდრეს ასული — ოზურგეთის ელექტროსადგურის ელექტროლაბორატორიის ინჟინერ-ტექნიკური მუშაკებისა და მოსამსახურეებისაგან;

ჯაფარიძე ეკატერინე